

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 316

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums

2012. gada 14. novembris

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK ⁽¹⁾ 12
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1026/2012 (2012. gada 25. oktobris) par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju 34
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1027/2012 (2012. gada 25. oktobris), ar ko Regulu (EK) Nr. 726/2004 groza attiecībā uz farmakovigilanci ⁽¹⁾ 38
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1028/2012 (2012. gada 25. oktobris), ar ko attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 41
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1029/2012 (2012. gada 25. oktobris), ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences 43

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1024/2012

(2012. gada 25. oktobris)

par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula")

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lai būtu iespējams piemērot konkrētus Savienības tiesību aktus, ar ko reglamentē preču, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti un personu brīvu pārvietošanos iekšējā tirgū, dalībvalstīm ir efektīvāk jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju, kā citai ar citu, tā ar Komisiju. Tā kā šajos aktos bieži vien nav norādīti praktiski līdzekļi šādas informācijas apmaiņas īstenošanai, ir jānosaka atbilstīga praktiskā kārtība.
- (2) Iekšējā tirgus informācijas sistēma ("IMI") ir lietojumprogramma, kas pieejama, izmantojot internetu, un ko izstrādājusi Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm, lai palīdzētu tām praksē īstenot Savienības tiesību aktos paredzētas informācijas apmaiņas prasības, nodrošinot centralizētu saziņas mehānismu pārrobežu informācijas apmaiņas veicināšanai un savstarpējas palīdzības sniegšanai. IMI jo īpaši palīdz kompetentajām iestādēm

noskaidrot to partnerus citās dalībvalstīs, pārvaldīt informācijas, tostarp personas datu, apmaiņu, izmantojot vienkāršas un vienotas procedūras, kā arī pārvarēt valodu barjeru, izmantojot iepriekš definētas un iepriekš tulkotas darbplūsmas. Ja iespējams, Komisijai būtu jānodrošina IMI lietotājiem jebkuras pastāvošas papildu tulkošanas funkcijas, kas atbilst viņu vajadzībām, kā arī drošības un konfidencialitātes prasībām informācijas apmaiņai IMI un ko var piedāvāt par samērīgu cenu.

- (3) Lai pārvarētu valodu barjeru, IMI principā vajadzētu būt pieejamai visās Savienības oficiālajās valodās.
- (4) IMI mērķim vajadzētu būt uzlabot iekšējā tirgus darbību, nodrošinot efektīvu, ērti lietojamu instrumentu administratīvās sadarbības īstenošanai starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju, tādējādi atvieglojot šīs regulas pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu piemērošanu.
- (5) Komisijas 2011. gada 21. februāra paziņojumā "Vienotā tirgus labāka pārvaldība, palielinot administratīvo sadarbību: Iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI) paplašināšanas un attīstības stratēģija" ir izklāstīti iespējamās IMI darbības turpmākas paplašināšanas plāni, to attiecinot uz citiem Savienības tiesību aktiem. Komisijas 2011. gada 13. aprīļa paziņojumā "Vienotā tirgus akts – divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairot uzticēšanos "Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi"" ir uzsvērts, cik liela ir IMI nozīme sadarbības stiprināšanā starp iesaistītajiem dalībniekiem, tostarp vietējā līmenī, tādējādi sekmējot vienotā tirgus labāku pārvaldību. Tādēļ ir jāizveido stabils tiesiskais regulējums IMI sistēmai un virkne kopīgu noteikumu, kas nodrošinātu IMI efektīvu darbību.

- (6) Ja Savienības tiesību akta noteikuma piemērošanas vajadzībām dalībvalstīm ir jāapmainās ar personas datiem un ja noteikumā ir paredzēts šādas datu apstrādes nolūks, šāds noteikums būtu jāuzskata par pienācīgu juridisko pamatu personas datu apstrādei, ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. un 52. pantā paredzētos

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 14. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 4. oktobra lēmums.

nosacījumus. IMI galvenokārt būtu jāuzskata par instrumentu, ko izmanto informācijas, tostarp personas datu, apmaiņai, kas citādi tiktu veikta, izmantojot citus saziņas līdzekļus, piemēram, pastu, faksu vai e-pastu, pamatojoties uz juridiskām saistībām, kas dalībvalstu iestādēm un struktūrām noteiktas Savienības tiesību aktos. Personas dati, kas iegūti IMI apmaiņā, būtu jāapkopo, jāapstrādā un jāizmanto vienīgi tādos nolūkos, kādiem tie ir sākotnēji vākti, un attiecībā uz tiem būtu jāievēro visi atbilstīgie aizsardzības pasākumi.

- (7) Ievērojot integrēta privātuma principu, IMI izstrādē ir ņemtas vērā tiesību aktos par datu aizsardzību paredzētās prasības, un kopš tās pirmsākumiem IMI atbilst datu aizsardzības vajadzībām, jo īpaši tādēļ, ka ir noteikti ierobežojumi piekļuvei tiem personas datiem, kuru apmaiņa notiek IMI. Tāpēc salīdzinājumā ar citiem informācijas apmaiņas veidiem, piemēram, parasto pastu, tālruni, faksu vai elektronisko pastu, IMI piedāvā ievērojami augstāku aizsardzības un drošības līmeni.
- (8) Elektroniskai administratīvai sadarbībai starp dalībvalstīm vai dalībvalstīm un Komisiju vajadzētu atbilst noteikumiem par personas datu aizsardzību, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾. Direktīvā 95/46/EK un Regulā (EK) Nr. 45/2001 izmantotās definīcijas būtu jāpiemēro arī šajā regulā.
- (9) Komisija nodrošina un pārvalda lietojumprogrammu un IT infrastruktūru IMI vajadzībām, nodrošina IMI drošību, pārvalda IMI valstu koordinātoru tīklu un ir iesaistīta IMI lietotāju apmācībā un tehniskās palīdzības sniegšanā tiem. Šajā nolūkā Komisijai vajadzētu būt piekļuvei tikai tādiem personas datiem, kas ir absolūti vajadzīgi tās uzdevumu izpildei saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, piemēram, IMI valstu koordinātoru reģistrācijas vajadzībām. Komisijai arī vajadzētu būt piekļuvei personas datiem, lai pēc cita IMI dalībnieka lūguma izgūtu šādus datus, kas ir bloķēti IMI un kam datu subjekts ir lūdzis piekļuvi. Komisijai nevajadzētu būt piekļuvei personas datiem, ar kuriem notikusi apmaiņa IMI sistēmā notikušas administratīvas sadarbības rezultātā, ja vien Savienība nenosaka Komisijai kādu uzdevumu šādā sadarbībā.
- (10) Lai nodrošinātu pārredzamību, jo īpaši datu subjektu vajadzībām, šīs regulas pielikumā būtu jāuzskaita tie Savienības tiesību aktu noteikumi, kuru īstenošanai IMI ir izmantojama.

- (11) Nākotnē IMI varētu paplašināt, iekļaujot jaunas jomas, kurās tā varētu palīdzēt nodrošināt efektīvu Savienības tiesību akta īstenošanu rentablā, lietotājiem draudzīgā veidā, ņemot vērā tehniskās iespējas un kopējo ietekmi uz IMI. Komisijai būtu jāveic nepieciešamie izmēģinājumi, lai pārliecinātos par IMI tehnisko gatavību iecerētajai paplašināšanai. Lēmumi par IMI paplašināšanu, iekļaujot citus Savienības tiesību aktus, būtu jāpieņem, izmantojot parasto likumdošanas procedūru.
- (12) Izmēģinājuma projekti ir lietderīgs instruments, lai pārbaudītu, vai IMI paplašināšana ir pamatota, un lai tehniskās funkcijas un procedūras kārtību pielāgotu IMI lietotāju prasībām, pirms tiek pieņemts lēmums par IMI paplašināšanu. Dalībvalstīm vajadzētu būt pilnīgi iesaistītām lēmumu pieņemšanā par to, saistībā ar kuriem Savienības tiesību aktiem būtu jāisto izmēģinājuma projekts, un par minētā izmēģinājuma projekta kārtību, lai nodrošinātu, ka izmēģinājuma projektā ir ievērotas IMI lietotāju vajadzības un pilnīgi ievēroti personas datu apstrādes noteikumi. Tāda kārtība būtu jānosaka katram izmēģinājuma projektam atsevišķi.
- (13) Nekam šajā regulā nebūtu jāliedz dalībvalstīm un Komisijai pieņemt lēmumus par tādas informācijas apmaiņu, izmantojot IMI, kas neietver personas datu apstrādi.
- (14) Ar šo regulu būtu jāparedz noteikumi IMI izmantošanai administratīvās sadarbības mērķiem, kas *inter alia* var ietvert individuālu informācijas apmaiņu, paziņošanas procedūras, brīdinājuma mehānismus, savstarpējas palīdzības mehānismus un problēmu risināšanu.
- (15) Šai regulai nebūtu jāietekmē dalībvalstu tiesības pieņemt lēmumus par to, kuras valsts iestādes pilda šajā regulā noteiktos pienākumus. Dalībvalstīm būtu jāspēj ar IMI saistītās funkcijas un pienākumus pielāgot savas valsts iekšējām pārvaldes struktūrām, kā arī īstenot konkrētas IMI darbplūsmas vajadzības. Dalībvalstīm būtu jāspēj izraudzīties papildu IMI koordinātorus, lai veiktu IMI valsts koordinātoru uzdevumus, darbojoties vienatnē vai kopā ar citiem, attiecībā uz konkrētu iekšējā tirgus jomu, administratīvo teritoriju, ģeogrāfisko reģionu vai atbilstīgi citiem kritērijiem. Dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par izraudzītajiem IMI koordinātoriem, bet tām nevajadzētu būt pienākumam IMI norādīt papildu IMI koordinātorus, ja tas nav vajadzīgs sistēmas pienācīgai darbībai.
- (16) Lai panāktu efektīvu administratīvo sadarbību, izmantojot IMI, dalībvalstīm un Komisijai būtu jānodrošina, ka to IMI sistēmā iesaistīto personu rīcībā ir vajadzīgie resursi, lai pildītu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(2) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- (17) Lai gan IMI būtībā ir kompetentu iestāžu administratīvas sadarbības instruments, kas nav pieejams plašai sabiedrībai, var būt jāizstrādā tehniskie līdzekļi, lai citi ārējie interesenti, piemēram, iedzīvotāji, uzņēmumi un organizācijas, varētu sazināties ar kompetentajām iestādēm, lai sniegtu informāciju vai izgūtu datus, vai izmantotu savas datu subjekta tiesības. Šādiem tehniskiem līdzekļiem būtu jāietver atbilstīgas datu aizsardzības drošības garantijas. Lai nodrošinātu augstu drošības līmeni, ikviena šāda publiska saskarne būtu jāveido tā, lai tā būtu tehniski pilnīgi nošķirta no IMI, kurai vajadzētu būt pieejamai tikai IMI lietotājiem.
- (18) IMI izmantošanai SOLVIT tīkla tehniskajam atbalstam nevajadzētu ietekmēt SOLVIT procedūras neoficiālo būtību, kuras pamatā ir dalībvalstu brīvprātīgas saistības, ievērojot Komisijas 2001. gada 7. decembra ieteikumu par "SOLVIT – iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkla" izmantošanas principiem⁽¹⁾ ("SOLVIT ieteikums"). Lai turpinātu SOLVIT tīkla darbību, pamatojoties uz pastāvošajiem darbības mehānismiem, vienu vai vairākus IMI valsts koordinators uzdevumus attiecībā uz SOLVIT centru darbu var piešķirt pašiem centriem, lai tie varētu darboties neatkarīgi no IMI valsts koordinators. Personas datu un konfidencialas informācijas apstrādē SOLVIT procedūrās būtu jānodrošina visas šajā regulā izklāstītās garantijas, neskarot SOLVIT ieteikuma nesaistošo būtību.
- (19) Lai gan IMI ietver interneta saskarni tās lietotājiem, dažos gadījumos un pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma var būt lietderīgi apsvērt tehniskos risinājumus tiešai datu nosūtīšanai no valsts sistēmām uz IMI, ja tādas sistēmas jau ir izstrādātas, jo īpaši attiecībā uz paziņošanas procedūrām. Šādu tehnisku risinājumu īstenošanai vajadzētu būt atkarīgai no to iespējamības, izmaksu un paredzamo ieguvumu novērtējuma. Minētajiem risinājumiem nebūtu jāietekmē esošās struktūras un valsts kompetenču kārtība.
- (20) Ja dalībvalstis ir izpildījušas paziņošanas pienākumu saskaņā ar 15. panta 7. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽²⁾, izmantojot procedūru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā⁽³⁾, tām arī nevajadzētu būt pienākumam sniegt to pašu paziņojumu, izmantojot IMI.
- (21) Informācijas apmaiņa, izmantojot IMI, izriet no dalībvalstu iestādēm noteiktajām juridiskajām saistībām sniegt savstarpēju palīdzību. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, kompetentajai iestādei, kas, izmantojot IMI, ir saņēmusi informāciju no citas dalībvalsts, nebūtu jāsaņemas par informācijas pierādījuma vērtību administratīvās lietās tikai tāpēc, ka tā sagatavota citā dalībvalstī vai saņemta elektroniskā veidā, un minētajai kompetentajai iestādei šāda informācija būtu jāuzskata par līdzvērtīgu dokumentiem, kas izdoti attiecīgajā dalībvalstī.
- (22) Augsta datu aizsardzības līmeņa garantēšanai būtu jānosaka maksimālie personas datu glabāšanas termiņi IMI. Tomēr minētajiem laikposmiem vajadzētu būt pietiekami samērīgiem, pienācīgi ņemot vērā IMI pareizas darbības nepieciešamību, kā arī datu subjektu tiesības pilnībā izmantot savas tiesības, piemēram, iegūt pierādījumus, ka informācijas apmaiņa ir notikusi, nolūkā apstrīdēt kādu lēmumu. Konkrēti, informācijas glabāšanas laikposmiem nevajadzētu būt ilgākiem, nekā tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai.
- (23) Vajadzētu būt iespējai IMI lietotāju vārdus un uzvārdus, kā arī kontaktinformāciju apstrādāt tādiem nolūkiem, kas ir saderīgi ar šīs regulas mērķiem, ietverot IMI koordinators un Komisijas sistēmā veikto darbību un saziņas pārraudzību, saziņu, apmācību un informētības paaugstināšanas iniciatīvas, un informācijas apkopošanu par administratīvo sadarbību vai savstarpējas palīdzības sniegšanu iekšējā tirgū.
- (24) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam būtu jāpārtrauc un jācenšas nodrošināt, lai tiktu piemērota šī regula, tostarp attiecīgie noteikumi par datu drošību, *inter alia* uzturot sakarus ar valsts datu aizsardzības iestādēm.
- (25) Lai nodrošinātu IMI darbības un šīs regulas piemērošanas efektīvu uzraudzību un ziņošanu par to, dalībvalstīm pieejamā attiecīgā informācija būtu jādara zināma Komisijai.
- (26) Datu subjektiem būtu jāsaņem informācija par savu personas datu apstrādi IMI un par to, ka tiem ir tiesības piekļūt datiem, kas attiecas uz viņiem, un tiesības pieprasīt labot neprecīzus datus un dzēst nelikumīgi apstrādātus datus, saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK.
- (27) Lai dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu iespēja īstenot administratīvās sadarbības juridiskos noteikumus un veikt efektīvu informācijas apmaiņu, izmantojot IMI, var būt jāparedz tādas apmaiņas praktiskā kārtība. Minētā kārtība būtu jāpieņem Komisijai – ar atsevišķu īstenošanas aktu katram pielikumā norādītajam Savienības tiesību aktam vai katram administratīvās sadarbības procedūras tipam –, un tajā būtu jāietver galvenās tehniskās funkcijas un procedūru kārtība, kas vajadzīga

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2001., 79. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

attiecīgo administratīvās sadarbības procedūru īstenošanai, izmantojot IMI. Komisijai būtu jānodrošina IMI programmatūras un IT infrastruktūras uzturēšana un pilnveidošana.

- (28) Lai datu subjektiem nodrošinātu pienācīgu pārredzamību, būtu jādara publiski pieejamas iepriekš definētas darbplūsmas, jautājumu un atbilžu kopas, veidlapas un citi mehānismi, kas saistīti ar administratīvās sadarbības procedūrām IMI.
- (29) Ja dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 13. pantu piemēro jebkādus ierobežojumus vai izņēmumus attiecībā uz datu subjektu tiesībām, informācija par šādiem ierobežojumiem vai izņēmumiem būtu jādara publiski pieejama, lai datu subjektiem nodrošinātu pilnīgu pārredzamību. Šādiem izņēmumiem vai ierobežojumiem vajadzētu būt nepieciešamiem un samērīgiem ar paredzēto nolūku, un uz tiem būtu jāattiecinā pienācīgi aizsardzības pasākumi.
- (30) Ja starp Savienību un trešām valstīm ir noslēgti starptautiski nolīgumi, kuri attiecas arī uz šīs regulas pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu noteikumu piemērošanu, vajadzētu būt iespējai IMI dalībnieku sadarbības partnerus attiecīgās trešās valstīs iekļaut IMI atbalstītās administratīvās sadarbības procedūrās ar noteikumu, ka ir konstatēts, ka attiecīgā trešā valsts nodrošina pietiekamu personas datu aizsardzības līmeni atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK.
- (31) Komisijas Lēmums 2008/49/EK (2007. gada 12. decembris) par Iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI) īstenošanu attiecībā uz personas datu aizsardzību⁽¹⁾ būtu jāatceļ. Komisijas Lēmums 2009/739/EK (2009. gada 2. oktobris), ar ko nosaka praktisko kārtību elektroniskai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm saskaņā ar VI nodaļu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽²⁾, būtu jāpiemēro arī turpmāk attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar informācijas apmaiņu saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK.
- (32) Lai nodrošinātu vienotus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽³⁾.
- (33) Dalībvalstu panākumi saistībā ar šīs regulas efektīvu piemērošanu būtu jāatspoguļo gada ziņojumā par IMI darbību, pamatojoties uz statistikas datiem no IMI un

jebkuriem citiem atbilstīgiem datiem. Situācija dalībvalstīs būtu jāizvērtē, *inter alia* pamatojoties uz vidējo atbildes sniegšanas laiku nolūkā nodrošināt ātras un kvalitatīvas atbildes.

- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, paredzēt noteikumus IMI izmantošanai administratīvajā sadarbībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (35) Apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju ir notikusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un 2011. gada 22. novembrī tas sniedza atziņumu⁽⁴⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz noteikumus Iekšējā tirgus informācijas sistēmas ("IMI") izmantošanai administratīvajā sadarbībā, tostarp personas datu apstrādē, starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju.

2. pants

IMI izveide

Ar šo oficiāli tiek izveidota IMI.

3. pants

Darbības joma

1. IMI izmanto administratīvajā sadarbībā starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju, kas vajadzīga, lai īstenotu tos Savienības tiesību aktus iekšējā tirgus jomā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 26. panta 2. punkta nozīmē, kuros ir paredzēta administratīvā sadarbība, tostarp personas datu apstrāde, starp dalībvalstīm vai starp dalībvalstīm un Komisiju. Minētie Savienības tiesību akti ir uzskaitīti pielikumā.

2. Nekas šajā regulā nepadara obligātus Savienības tiesību aktu noteikumus, kuri nav saistoši.

⁽¹⁾ OV L 13, 16.1.2008., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 263, 7.10.2009., 32. lpp.

⁽³⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 48, 18.2.2012., 2. lpp.

4. pants

IMI paplašināšana

1. Komisija var īstenot izmēģinājuma projektus ar mērķi izvērtēt, vai IMI būtu efektīvs rīks, ar ko īstenot to Savienības tiesību aktu administratīvās sadarbības noteikumus, kuri vēl nav uzskaitīti pielikumā. Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai noteiktu, uz kuriem Savienības tiesību aktu noteikumiem izmēģinājuma projekts attiecas, un lai izklāstītu katra projekta kārtību, jo īpaši galvenās tehniskās funkcijas un procedūras kārtību, kas ir vajadzīgas, lai īstenotu attiecīgos administratīvās sadarbības noteikumus. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz rezultātu izvērtējumu attiecībā uz izmēģinājuma projektu, tostarp attiecībā uz datu aizsardzības un efektīvu tulkošanas funkciju jautājumiem. Vajadzības gadījumā izvērtējumam var pievienot tiesību akta priekšlikumu grozīt pielikumu, lai paplašinātu IMI pielietojumu, iekļaujot atbilstīgos Savienības tiesību aktu noteikumus.

5. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Direktīvā 95/46/EK un Regulā (EK) Nr. 45/2001 noteiktās definīcijas.

Papildus piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "IMI" ir Eiropas Komisijas nodrošināts elektronisks instruments, lai atvieglotu administratīvo sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju;
- b) "administratīvā sadarbība" ir sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju, apmaiņoties ar informāciju un apstrādājot to, tostarp izmantojot paziņojumus un brīdinājumus, vai sniedzot savstarpēju palīdzību, tostarp problēmu risināšanā, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu labāku piemērošanu;
- c) "iekšējā tirgus joma" ir iekšējā tirgus likumdošanas vai funkcionālā joma LESD 26. panta 2. punkta nozīmē, kurā IMI tiek izmantota saskaņā ar šīs regulas 3. pantu;
- d) "administratīvās sadarbības procedūra" ir iepriekš definēta darbplūsma, kas ietverta IMI un kas dod iespēju IMI dalībniekiem strukturētā veidā savstarpēji sazināties un sadarboties;
- e) "IMI koordinators" ir dalībvalsts iecelta struktūra atbalsta uzdevumu veikšanai, kas nepieciešami IMI efektīvas funkcionēšanas nodrošināšanai saskaņā ar šo regulu;
- f) "kompetentā iestāde" ir jebkura struktūra, kas izveidota valsts, reģionālā vai vietējā līmenī un ir reģistrēta IMI, un veic konkrētus pienākumus, kas ir saistīti ar valsts tiesību aktu vai šīs regulas pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu piemērošanu vienā vai vairākās iekšējā tirgus jomās;

- g) "IMI dalībnieki" ir kompetentās iestādes, IMI koordinatori un Komisija;
- h) "IMI lietotājs" ir fiziska persona, kas strādā IMI dalībnieka pakļautībā un kas IMI sistēmā ir reģistrēta minētā IMI dalībnieka vārdā;
- i) "ārējie dalībnieki" ir fiziskas vai juridiskas personas, kas nav IMI lietotāji un kas var sazināties ar IMI, vienīgi izmantojot atsevišķus tehniskos līdzekļus un saskaņā ar minētajam mērķim paredzētu konkrētu iepriekš definētu darbplūsmu;
- j) "bloķēšana" ir tehnisku līdzekļu piemērošana, kā rezultātā IMI lietotājiem, izmantojot parasto IMI saskarni, vairs nav pieejas personas datiem;
- k) "oficiāla pabeigšana" ir IMI nodrošinātas tehniskas iespējas piemērošana, lai pabeigtu administratīvās sadarbības procedūru.

II NODAĻA

AR IMI SAISTĪTĀS FUNKCIJAS UN PIENĀKUMI

6. pants

IMI koordinatori

1. Katra dalībvalsts ieceļ vienu IMI valsts koordinatoru, kuram ir šādi pienākumi:

- a) reģistrēt IMI koordinatorus un kompetentās iestādes vai apstiprināt to reģistrāciju;
- b) būt par galveno kontaktpunktu dalībvalstu IMI dalībniekiem ar IMI saistītos jautājumos, tostarp nodrošinot informāciju par aspektiem, kas saistīti ar personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu;
- c) būt par Komisijas partneri ar IMI saistītos jautājumos, tostarp nodrošinot informāciju par aspektiem, kas attiecas uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu;
- d) nodrošināt dalībvalstu IMI dalībniekiem informāciju, apmācību un atbalstu, tostarp pamata tehnisko palīdzību;
- e) ciktāl tas ir viņu uzraudzībā, nodrošināt IMI efektīvu darbību, tostarp nodrošinot, ka dalībvalstu IMI dalībnieki savlaicīgi un pienācīgi atbild uz administratīvās sadarbības lūgumiem.

2. Katra dalībvalsts var papildus iecelt vienu vai vairākus IMI koordinatorus, lai veiktu jebkuru no uzdevumiem, kas uzskaitīti 1. punktā, saskaņā ar tās iekšējo pārvaldes struktūru.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par IMI koordinatoriem, kas izraudzīti saskaņā ar 1. un 2. punktu, un uzdevumiem, kas tiem uzticēti. Komisija minēto informāciju nodod pārējām dalībvalstīm.

4. Visi IMI koordinatori var darboties kā kompetentās iestādes. Tādos gadījumos IMI koordinators ir tādas pašas piekļuves tiesības kā kompetentajai iestādei. Katrs IMI koordinators kā IMI dalībnieks pārbauga savas datu apstrādes darbības.

7. pants

Kompetentās iestādes

1. Kompetentās iestādes, sadarbībā izmantojamas IMI un darbodamās ar IMI lietotāju starpniecību saskaņā ar administratīvās sadarbības procedūrām, nodrošina, lai saskaņā ar piemērojamo Savienības tiesību aktu piemērota atbilde tiktu sniegta, cik ātri vien iespējams un jebkurā gadījumā termiņā, kas noteikts minētajā aktā.
2. Kompetentā iestāde par pierādījumu var izmantot jebkuru informāciju, dokumentu, konstatējumu, paziņojumu vai apliecinātu kopiju, ko tā saņēmusi elektroniski, izmantojot IMI, uz tāda paša pamata kā līdzvērtīgu informāciju, kas iegūta savā valstī, tādiem mērķiem, kas ir saderīgi ar mērķiem, kuriem dati sākotnēji tika iegūti.
3. Katra kompetentā iestāde ir datu apstrādes darbību, kuras veic IMI lietotājs tās pakļautībā, pārraudzītāja un nodrošina, ka datu subjekti vajadzības gadījumā var izmantot savas tiesības saskaņā ar III un IV nodaļu, sadarbojoties ar Komisiju.

8. pants

Komisija

1. Komisijai ir šādi pienākumi:
 - a) nodrošināt IMI vajadzīgās programmatūras un IT infrastruktūras drošību, pieejamību, uzturēšanu un pilnveidošanu;
 - b) nodrošināt daudzvalodu sistēmu, tostarp esošās tulkošanas funkcijas, apmācību sadarbībā ar dalībvalstīm un palīdzības dienestu, kas palīdz dalībvalstīm IMI izmantošanā;
 - c) reģistrēt IMI valstu koordinatorus un piešķirt tiem piekļuvi IMI;
 - d) šajā regulā noteiktajos gadījumos veikt personas datu apstrādi IMI saskaņā ar mērķiem, kas noteikti pielikumā uzskaitītajos piemērojamos Savienības tiesību aktos;
 - e) uzraudzīt šīs regulas piemērošanu un ziņot par to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam saskaņā ar 25. pantu.
2. Lai veiktu 1. punktā minētos uzdevumus un sagatavotu statistikas ziņojumus, Komisijai ir piekļuve informācijai, kas vajadzīga saistībā ar IMI veiktajām apstrādes darbībām.
3. Komisija nepiedalās administratīvās sadarbības procedūrās, kas ietver personas datu apstrādi, ja vien to neprasa pielikumā norādītā Savienības tiesību akta noteikums.

9. pants

IMI dalībnieku un lietotāju piekļuves tiesības

1. Piekļuve IMI ir tikai IMI lietotājiem.
2. Dalībvalstis iecel IMI koordinatorus un nosaka kompetentās iestādes un to kompetencē ietilpstošās iekšējā tirgus jomas. Komisijai šajā procesā var būt padomdevēja loma.

3. Katrs IMI dalībnieks vajadzības gadījumā saviem IMI lietotājiem piešķir vai atceļ attiecīgās piekļuves tiesības attiecībā uz tā kompetencē esošajām iekšējā tirgus jomām.

4. Komisija un dalībvalstis ievieš atbilstīgu mehānismu, lai nodrošinātu, ka IMI lietotājiem ir atļauts piekļūt IMI sistēmā apstrādātajiem personas datiem, tikai pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un tikai tajā iekšējā tirgus jomā vai jomās, attiecībā uz kuru(-ām) tiem ir piešķirtas piekļuves tiesības saskaņā ar 3. punktu.

5. Personas datus, kas apstrādāti IMI konkrētam mērķim, ir aizliegts izmantot veidā, kas nav saderīgs ar sākotnējo mērķi, ja vien valsts tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nav nepārprotami noteikts citādi.

6. Ja administratīvās sadarbības procedūra ietver personas datu apstrādi, piekļuve šādiem personas datiem ir tikai tiem IMI dalībniekiem, kas iesaistīti šajā procedūrā.

10. pants

Konfidencialitāte

1. Katra dalībvalsts saviem IMI dalībniekiem un IMI lietotājiem piemēro noteikumus par dienesta noslēpumu vai citas līdzvērtīgas prasības par konfidencialitāti saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem.
2. IMI dalībnieki nodrošina, ka IMI lietotāji, kas darbojas to pakļautībā, ievēro citu IMI dalībnieku lūgumus ievērot konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, ar kuru notikusi apmaiņa IMI sistēmā.

11. pants

Administratīvās sadarbības procedūras

IMI pamatā ir administratīvās sadarbības procedūras, ar kurām īsteno pielikumā uzskaitīto attiecīgo Savienības tiesību aktu noteikumus. Attiecīgos gadījumos Komisija var pieņemt īstenošanas aktus konkrētam pielikumā uzskaitītajam Savienības tiesību aktam vai administratīvās sadarbības procedūras veidam, izklāstot galvenās tehniskās funkcijas un procedūras kārtību, kas ir vajadzīgas, lai darbotos attiecīgās administratīvās sadarbības procedūras, tostarp atbilstīgos gadījumos iekļaujot saziņu starp ārējiem dalībniekiem un IMI, kā minēts 12. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

12. pants

Ārējie dalībnieki

Var nodrošināt tehniskus līdzekļus, lai ārējie dalībnieki varētu sazināties ar IMI, ja šāda saziņa:

- a) ir paredzēta Savienības tiesību aktā;
- b) ir paredzēta 11. pantā minētajā īstenošanas aktā, lai atvieglotu administratīvo sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, piemērojot pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu noteikumus; vai

c) ir vajadzīga, iesniedzot lūgumus, lai izmantotu savas datu subjektu tiesības saskaņā ar 19. pantu.

Visi šāda veida tehniskie līdzekļi ir atsevišķi no IMI un nesniedz ārējiem dalībniekiem piekļuvi IMI.

III NODAĻA

PERSONAS DATU APSTRĀDE UN DROŠĪBA

13. pants

Mērķa ierobežojums

IMI dalībnieki apmainās ar personas datiem un apstrādā tos tikai tiem mērķiem, kas noteikti pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu attiecīgajos noteikumos.

Dati, ko datu subjekts iesniedzis IMI, tiek izmantoti tikai nolūkiem, kuriem tie tika iesniegti.

14. pants

Personas datu saglabāšana

1. IMI apstrādātos personas datus bloķē IMI, tiklīdz tie vairs nav vajadzīgi mērķim, kādam tie tika savākti, atkarībā no katra administratīvās sadarbības veida īpatnībām un parasti ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc administratīvās sadarbības procedūras oficiālas pabeigšanas.

Tomēr, ja pielikumā uzskaitītajā piemērojamā Savienības tiesību aktā ir paredzēts ilgāks laikposms, IMI apstrādātos personas datus var saglabāt ne ilgāk kā 18 mēnešus pēc administratīvās sadarbības procedūras oficiālas pabeigšanas.

2. Ja, ievērojot kādu no pielikumā uzskaitītajiem saistošajiem Savienības tiesību aktiem, ir jāizveido informācijas repozitorijs, kuru IMI dalībnieki var izmantot turpmākai atsaucēi, šajā repozitorijā iekļautos personas datus var apstrādāt tik ilgi, cik tie šādam mērķim ir nepieciešami, vai nu ar datu subjekta piekrišanu, vai gadījumos, kad tas ir paredzēts minētajā Savienības tiesību aktā.

3. Personas datus, kas bloķēti saskaņā ar šo pantu, izņemot to glabāšanu, apstrādā tikai tādēļ, lai iegūtu pierādījumu par informācijas apmaiņu, izmantojot IMI, ar datu subjekta piekrišanu, ja vien apstrāde netiek pieprasīta sevišķi svarīgu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs.

4. Bloķētos datus automātiski dzēš IMI trīs gadus pēc administratīvās sadarbības procedūras oficiālas pabeigšanas.

5. Īpašā gadījumā pēc kompetentas iestādes speciāla lūguma un ar datu subjekta piekrišanu personas datus var dzēst pirms piemērojamā saglabāšanas laikposma beigām.

6. Komisija ar tehniskiem līdzekļiem nodrošina personas datu bloķēšanu un dzēšanu, kā arī to izguvi saskaņā ar 3. punktu.

7. Ievieš tehniskus līdzekļus, lai mudinātu IMI dalībniekus oficiāli slēgt administratīvās sadarbības procedūras cik vien drīz iespējams pēc tam, kad ir pabeigta informācijas apmaiņa, un dotu IMI dalībniekiem iespēju iesaistīt atbildīgos IMI koordinatorus jebkurā procedūrā, kas ir nepamatoti neaktīva ilgāk nekā divus mēnešus.

15. pants

IMI lietotāju personas datu saglabāšana

1. Atkāpjoties no 14. panta, IMI lietotāju personas datu saglabāšanai piemēro šā panta 2. un 3. punktu. Minētie personas dati ietver pilnu vārdu un uzvārdu, kā arī visu elektronisko un citu saziņu, kas nepieciešama, piemērojot šo regulu.

2. Ar IMI lietotājiem saistītos personas datus glabā IMI tik ilgi, kamēr tie ir IMI lietotāji, un šos datus var apstrādāt nolūkos, kas ir saderīgi ar šīs regulas mērķiem.

3. Ja fiziska persona vairs nav IMI lietotājs, ar minēto personu saistītos personas datus ar tehniskiem līdzekļiem bloķē uz trim gadiem. Minētos datus apstrādā, izņemot to glabāšanu, tikai ar mērķi iegūt pierādījumus par informācijas apmaiņu, izmantojot IMI, un dzēš pēc trim gadiem.

16. pants

Īpašu kategoriju datu apstrāde

1. Īpašu kategoriju datu apstrāde, kas minēta Direktīvas 95/46/EK 8. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 45/2001 10. panta 1. punktā, izmantojot IMI, ir atļauta, tikai pamatojoties uz īpašiem minētās direktīvas 8. panta 2. un 4. punktā un minētās regulas 10. panta 2. punktā minētiem noteikumiem un piemērojot pienācīgas drošības garantijas, kas paredzētas minētajos pantos, lai aizsargātu to personu tiesības, kuru personas dati tiek apstrādāti.

2. IMI var izmantot, lai apstrādātu tādus datus, kas saistīti ar pārkāpumiem, sodāmību vai drošības pasākumiem, kuri minēti Direktīvas 95/46/EK 8. panta 5. punktā un Regulas (EK) Nr. 45/2001 10. panta 5. punktā, piemērojot minētajos pantos paredzētās drošības garantijas, tostarp informāciju par disciplinārām vai administratīvām sankcijām vai kriminālsodiem vai citu informāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu fiziskas vai juridiskas personas labo reputāciju, ja šādu datu apstrāde paredzēta Savienības tiesību aktā, pamatojoties uz kuru veic apstrādi, vai ja to veic ar datu subjekta nepārprotamu piekrišanu, piemērojot īpašas drošības garantijas, kas minētas Direktīvas 95/46/EK 8. panta 5. punktā.

17. pants

Drošība

1. Komisija nodrošina, ka IMI atbilst noteikumiem par datu drošību, ko Komisija pieņēmusi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 45/2001 22. pantu.

2. Komisija ievieš nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu IMI apstrādāto personas datu drošību, tostarp atbilstīgu datu piekļuves kontroli un drošības plānu, ko regulāri atjaunina.

3. Komisija nodrošina, ka drošības incidenta gadījumā ir iespējams pārbaudīt, kādi personas dati ir apstrādāti IMI, kad tie ir apstrādāti, kas un kādam mērķim tos apstrādājis.

4. IMI dalībnieki veic visus procesuālos un organizatoriskos pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu to personas datu drošību, ko tie apstrādā IMI, saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 17. pantu.

IV NODAĻA

DATU SUBJEKTU TIESĪBAS UN UZRAUDZĪBA

18. pants

Informācija datu subjektiem un pārredzamība

1. IMI dalībnieki nodrošina, ka datu subjekti cik drīz vien iespējams tiek informēti par viņu personas datu apstrādi IMI un ka tiem ir piekļuve informācijai par viņu tiesībām un šo tiesību izmantošanu, tostarp datu apstrādātāja un datu apstrādātāja pārstāvja, ja tāds ir, identitātei un kontaktinformācijai, saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 10. vai 11. pantu un valsts tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar minēto direktīvu.

2. Komisija ērti sasniedzamā veidā dara publiski pieejamu:

- a) informāciju par IMI saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantu skaidrā un saprotamā veidā;
- b) informāciju par administratīvās sadarbības procedūru datu aizsardzības aspektiem IMI, kā minēts šīs regulas 11. pantā;
- c) informāciju par datu subjektu tiesību izņēmumiem vai ierobežojumiem, kā minēts šīs regulas 20. pantā;
- d) administratīvās sadarbības procedūru veidus, būtiskas IMI funkcijas un datu kategorijas, ko var apstrādāt IMI;
- e) pilnīgu sarakstu ar visiem īstenošanas vai deleģētiem aktiem attiecībā uz IMI, kas pieņemti, ievērojot šo regulu vai citu Savienības tiesību aktu, un šīs regulas pielikuma konsolidēto versiju un tā turpmākos grozījumus, kas veikti ar citiem Savienības tiesību aktiem.

19. pants

Piekļuves, labošanas un dzēšanas tiesības

1. IMI dalībnieki nodrošina, ka datu subjekti var faktiski izmantot savas tiesības piekļūt datiem, kas IMI uz viņiem attiecas, un tiesības pieprasīt, lai neprecīzi vai nepilnīgi dati tiktu laboti un nelikumīgi apstrādāti dati tiktu dzēsti saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Datus labo vai dzēš atbildīgais IMI dalībnieks cik

drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc datu subjekta pieprasījuma saņemšanas.

2. Ja datu subjekts apstrīd saskaņā ar 14. panta 1. punktu bloķēto datu precizitāti vai likumību, reģistrē gan šo faktu, gan precīzu, labotu informāciju.

20. pants

Izņēmumi un ierobežojumi

Dalībvalstis informē Komisiju, ja tās savos tiesību aktos paredz šajā nodaļā noteikto datu subjektu tiesību izņēmumus vai ierobežojumus saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 13. pantu.

21. pants

Uzraudzība

1. Valsts uzraudzības iestāde vai iestādes, kas iecelta(-as) katrā dalībvalstī un kurai(-ām) piešķirtas Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētās pilnvaras ("valsts uzraudzības iestāde"), patstāvīgi pārbauda tādas personas datu apstrādes likumību, ko veic attiecīgās dalībvalsts IMI dalībnieki, un jo īpaši nodrošina, ka šajā nodaļā noteiktās datu subjektu tiesības tiek aizsargātas saskaņā ar šo regulu.

2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pārbauda un tiecas nodrošināt to, ka personas datu apstrādes darbības, ko veic Komisija, darbodamās kā IMI dalībnieks, ir saskaņā ar šo regulu. Attiecīgi piemēro pienākumus un pilnvaras, kas minēti Regulas (EK) Nr. 45/2001 46. un 47. pantā.

3. Valstu uzraudzības iestādes un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, rīkojoties savas attiecīgās kompetences robežās, nodrošina saskaņotu uzraudzību pār IMI un to, kā sistēmu izmanto IMI dalībnieki.

4. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs vajadzības gadījumā var uzaicināt valstu uzraudzības iestādes tikties, lai nodrošinātu saskaņotu uzraudzību pār IMI un to, kā sistēmu izmanto IMI dalībnieki, kā minēts 3. punktā. Šādu sanāksmju izmaksas sedz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs. Vajadzības gadījumā var kopīgi izstrādāt sīkākas darba metodes, tostarp reglamentu. Kopīgās darbības pārskatu vismaz reizi trijos gados nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

V NODAĻA

IMI ĢEOGRĀFISKĀ DARBĪBAS JOMA

22. pants

IMI izmantošana valsts mērogā

1. Dalībvalsts var izmantot IMI administratīvās sadarbības mērķiem starp kompetentajām iestādēm savā teritorijā saskaņā ar valsts tiesību aktiem tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) nav būtiski jāmaina pašreizējās administratīvās sadarbības procedūras;

b) paziņojums par iecerēto IMI izmantošanu ir iesniegts valsts uzraudzības iestādei, ja to prasa valsts tiesību akti; un

c) tam nav negatīvas ietekmes uz IMI efektīvu darbību IMI lietotāju vajadzībām.

2. Ja dalībvalsts vēlas sistemātiski izmantot IMI valsts vajadzībām, tā informē Komisiju par šo nodomu un lūdz tās iepriekšēju apstiprinājumu. Komisija pārbauda, vai ir izpildīti 1. punktā norādītie nosacījumi. Nepieciešamības gadījumā un saskaņā ar šo regulu starp dalībvalsti un Komisiju noslēdz nolīgumu, kas *inter alia* paredz tehniskos, finanšu un organizatoriskos pasākumus, tostarp IMI dalībnieku pienākumus, izmantojot sistēmu valsts mērogā.

23. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

1. Informācijas, tostarp personas datu, apmaiņu IMI sistēmā saskaņā ar šo regulu var veikt starp IMI dalībniekiem Savienībā un to sadarbības partneriem trešā valstī tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) informācija tiek apstrādāta saskaņā ar kāda pielikumā uzskaitīta Savienības tiesību akta noteikumu un līdzvērtīgiem noteikumiem trešās valsts tiesību aktos;

b) informācijas apmaiņu veic vai informāciju dara pieejamu saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kas paredz:

i) ka trešā valsts piemēro kāda pielikumā uzskaitīta Savienības tiesību akta noteikumu;

ii) IMI izmantošanu; un

iii) šādas apmaiņas principus un kārtību; un

c) attiecīgā trešā valsts nodrošina personas datu atbilstīgu aizsardzību saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 25. panta 2. punktu, tostarp piemērotus aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu, ka IMI apstrādātos datus izmantos tikai tādām mērķim, kādam bija paredzēta to sākotnējā apmaiņa, un Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu.

2. Ja Komisija ir IMI dalībnieks, Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta 1. un 7. punktu piemēro jebkurai IMI apstrādāto personas datu apmaiņai ar tās sadarbības partneriem trešā valstī.

3. Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un atjaunina to trešo valstu sarakstu, kuras ir pilnvarotas apmainīties ar informāciju, tostarp personas datiem, saskaņā ar 1. punktu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

25. pants

Pārraudzība un ziņošana

1. Komisija reizi gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par IMI darbību.

2. Līdz 2017. gada 5. decembris un pēc tam reizi piecos gados Komisija ziņo Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam par aspektiem, kas saistīti ar personas datu aizsardzību IMI, ietverot datu drošību.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto ziņojumu sagatavošanai dalībvalstis Komisijai sniedz jebkuru informāciju, kas saistīta ar šīs regulas piemērošanu, tostarp par šajā regulā noteikto datu aizsardzības prasību piemērošanu praksē.

26. pants

Izmaksas

1. Ar IMI izstrādi, veicināšanu, darbību un uzturēšanu saistītās izmaksas sedz no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, neskarot 22. panta 2. punktā paredzētos pasākumus.

2. Ja vien kādā Savienības tiesību aktā nav paredzēts citādi, izmaksas par IMI darbību dalībvalstu līmenī, tostarp izmaksas par cilvēkresursiem, kas nepieciešami apmācībai, veicināšanai un tehniskajai palīdzībai (palīdzības dienestam), kā arī IMI pārvaldībai valsts līmenī, sedz katra dalībvalsts.

27. pants

Atcelšana

Lēmumu 2008/49/EK atceļ.

28. pants

Efektīva piemērošana

Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to IMI dalībnieki efektīvi piemēro šo regulu.

29. pants

Izņēmumi

1. Neatkarīgi no šīs regulas 4. panta IMI izmēģinājuma projekts, kas sāks 2011. gada 16. maijā, lai pārbaudītu, cik piemērota ir IMI, lai īstenotu 4. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁽¹⁾, var turpināt darboties, pamatojoties uz pasākumiem, kas veikti pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

⁽¹⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

2. Neatkarīgi no šīs regulas 8. panta 3. punkta un 12. panta pirmās daļas a) un b) punkta, lai īstenotu administratīvās sadarbības noteikumus, kas paredzēti SOLVIT ieteikumā, izmantojot IMI, Komisija var turpināt iesaistīties administratīvās sadarbības procedūrās un pašreizējā ārējo dalībnieku mehānismā, pamatojoties uz pasākumiem, kas veikti pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Šīs regulas 14. panta 1. punktā minētais laikposms personas datiem, ko apstrādā IMI SOLVIT ieteikuma nolūkos, ir 18 mēneši.

3. Neatkarīgi no šīs regulas 4. panta 1. punkta Komisija var uzsākt izmēģinājuma projektu, lai izvērtētu, vai IMI ir efektīvs, rentabls un lietošanai ērts instruments, lai īstenotu 3. panta 4., 5. un 6. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽¹⁾. Ne vēlāk kā divus gadus pēc minētā izmēģinājuma projekta uzsākšanas Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šīs regulas 4. panta 2. punktā minēto izvērtējumu, kas

attiecas arī uz administratīvo sadarbību sadarbības sistēmā patērētāju tiesību aizsardzībai, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽²⁾, un IMI.

4. Neatkarīgi no šīs regulas 14. panta 1. punkta visus laikposmus, kuri nav ilgāki par 18 mēnešiem un par kuriem nolemts, pamatojoties uz Direktīvas 2006/123/EK 36. pantu, attiecībā uz administratīvo sadarbību, ievērojot tās VI nodaļu, turpina piemērot minētajā jomā.

30. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

PIELIKUMS

REGULAS 3. PANTĀ MINĒTIE NOTEIKUMI PAR ADMINISTRATĪVO SADARBĪBU SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTOS, KURUS ĪSTENO, IZMANTOJOT IMI

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾: VI nodaļa, 39. panta 5. punkts, kā arī 15. panta 7. punkts, ja vien paziņojums, kurš paredzēts pēdējā no minētajiem pantiem, nav sniegts saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK.
2. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽²⁾: 8. pants, 50. panta 1., 2. un 3. punkts un 56. pants.
3. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ⁽³⁾: 10. panta 4. punkts.
4. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1214/2011 (2011. gada 16. novembris) par euro skaidras naudas profesionāliem pārrobežu autopārvadājumiem starp eurozonas dalībvalstīm ⁽⁴⁾: 11. panta 2. punkts.
5. Komisijas 2001. gada 7. decembra ieteikums par "SOLVIT – iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkla" izmantošanas principiem ⁽⁵⁾: I un II nodaļa.

⁽¹⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.
⁽²⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.
⁽³⁾ OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.
⁽⁴⁾ OV L 316, 29.11.2011., 1. lpp.
⁽⁵⁾ OV L 331, 15.12.2001., 79. lpp.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1025/2012

(2012. gada 25. oktobris)

par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Standartizācijas galvenais mērķis ir noteikt brīvprātīgas tehniskās vai kvalitātes specifikācijas, kurām var atbilst pašreizējie vai turpmākie ražojumi, ražošanas procesi vai pakalpojumi. Standartizācija var aptvert dažādus jautājumus, piemēram, konkrētu ražojumu dažādu kategoriju vai izmēru standartizāciju vai tehniskās specifikācijas ražojumu vai pakalpojumu tirgos, kur būtiska nozīme ir saderībai un sadarbspējai ar citiem ražojumiem vai sistēmām.
- (2) Eiropas standartizāciju organizē attiecīgās iesaistītās personas, un tā tiek organizēta šim ieinteresētajām personām, tās pamatā ir valstu pārstāvība (Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas komiteja elektrotehniskai standartizācijai (Cenelec) un tiešā dalība (Eiropas telekomunikāciju standartu institūtā (ETSI)), un tā balstās uz Pasaulē Tirdzniecības organizācijas (PTO) atzītajiem principiem standartizācijas jomā, proti, saskaņotību, pārredzamību, atklātību, konsensu, brīvprātīgu piemērošanu, neatkarību no īpašām interesēm un efektivitāti ("pamatprincipi"). Saskaņā ar pamatprincipiem, ir būtiski, lai

visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp valsts iestādes un mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), tiktu atbilstīgi iesaistītas valsts un Eiropas standartizācijas procesā. Valsts standartizācijas iestādēm arī būtu jāveicina un jāsekmē iesaistīto personu dalība.

- (3) Eiropas standartizācija arī palīdz uzlabot uzņēmumu konkurētspēju, jo īpaši veicinot preču un pakalpojumu brīvu apriti, tīklu sadarbspēju, komunikācijas līdzekļus, tehnoloģiju izstrādi un inovāciju. Eiropas standartizācija nostiprina Eiropas rūpniecības konkurētspēju pasaulē, jo īpaši, ja šī standartizācija tiek izstrādāta sadarbībā ar tādām starptautiskajām standartizācijas iestādēm kā Starptautiskā Standartizācijas organizācija (ISO), Starptautiskā Elektrotehnikas komisija (IEC) un Starptautiskā Telekomunikāciju savienība (ITU). Standartiem ir ievērojama pozitīva ekonomiska ietekme, piemēram, tie sekmē ekonomisku iekļūšanu iekšējā tirgū un veicina jaunu un uzlabotu ražojumu izstrādi vai tirgu attīstību un piegādes nosacījumu pilnveidi. Standarti tādējādi parasti palielina konkurenci un samazina izlaides un pārdošanas izmaksas, labvēlīgi ietekmējot tautsaimniecību kopumā un it sevišķi patērētājus. Standarti var saglabāt un uzlabot kvalitāti, sniegt informāciju un nodrošināt sadarbspēju un saderību, uzlabojot drošību un dodot lielāku labumu patērētājiem.
- (4) Eiropas standartus pieņem Eiropas standartizācijas organizācijas, proti, CEN, Cenelec un ETSI.
- (5) Eiropas standartiem ir ļoti svarīga nozīme iekšējā tirgū, piemēram, izmantojot saskaņotos standartus, – kā līdzeklim, kas ļauj pamatot pieņemumu par to, ka ražojumi, kurus paredzēts darīt pieejamus tirgū, atbilst pamatprasībām, kas attiecas uz minētajiem ražojumiem un ir noteiktas attiecīgajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos. Minētās prasības būtu jādefinē precīzi, lai novērstu, ka Eiropas standartizācijas organizācijas tās interpretē pārprasti.
- (6) Standartizācija aizvien vairāk ietekmē starptautisko tirdzniecību un tirgu atvēršanu. Savienībai būtu jācenšas veicināt sadarbību starp Eiropas standartizācijas organizācijām un starptautiskajām standartizācijas iestādēm. Savienībai arī būtu jāsekmē divpusēja pieeja attiecībās ar trešām valstīm standartizācijas koordinēšanai un Eiropas standartu popularizēšanai, piemēram, risinot sarunas par nolīgumiem vai norīkojot standartizācijas ekspertus darbā trešās valstīs. Turklāt Savienībai būtu

⁽¹⁾ OV C 376, 22.12.2011, 69. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2012. gada 4. oktobra lēmums.

jāsekmē saziņa starp Eiropas standartizācijas organizācijām un privātiem forumiem un konsorcijiem, vienlaikus saglabājot Eiropas standartizācijas prioritāro lomu.

- (7) Uz Eiropas standartizāciju attiecas īpašs tiesiskais regulējums, kuru veido trīs tiesību akti, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1673/2006/EK (2006. gada 24. oktobris) par Eiropas standartizācijas finansēšanu⁽²⁾ un Padomes Lēmums 87/95/EEK (1986. gada 22. decembris) par standartizāciju informācijas tehnoloģiju un telekomunikāciju jomā⁽³⁾. Tomēr pašreizējais tiesiskais regulējums vairs neatbilst pārmaiņām, kas pēdējās desmitgadēs ir skārušas Eiropas standartizāciju. Tāpēc pašreizējais tiesiskais regulējums būtu jāvienkāršo un jāpielāgo, lai ņemtu vērā jaunus standartizācijas aspektus un atspoguļotu šīs jaunākās pārmaiņas un turpmākos uzdevumus Eiropas standartizācijas jomā. Tas jo īpaši attiecas uz plašāku standartu izstrādi pakalpojumiem un uz jauniem standartizācijas nodevumiem, kas nav oficiālie standarti.
- (8) Eiropas Parlamenta 2010. gada 21. oktobra rezolūcijā par Eiropas standartizācijas nākotni⁽⁴⁾ un Ekspertu paneļa 2010. gada februāra ziņojumā par Eiropas Standartizācijas sistēmas pārskatu (*Express*) "Standartizācija konkurētspējīgai un inovatīvai Eiropai: vīzija 2020. gadam" ir ierosināts būtisks skaits stratēģisku ieteikumu, kas attiecas uz Eiropas standartizācijas sistēmas pārskatīšanu.
- (9) Lai garantētu standartu un standartizācijas kā Savienības politikas instrumentu efektivitāti, nepieciešama efektīva un lietderīga standartizācijas sistēma, kas nodrošina elastīgu un pārredzamu platformu konsensa veidošanai visu dalībnieku vidū un ir finansiāli dzīvotspējīga.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽⁵⁾ ir vispārīgi noteikumi, kas pakalpojumu sniedzējiem atvieglo uzņēmējdarbības brīvības un pakalpojumu brīvas aprites izmantošanu, vienlaikus saglabājot pakalpojumu augstu kvalitāti. Tajā dalībvalstīm noteikts pienā-

kums sadarbībā ar Komisiju veicināt brīvprātīgu Eiropas standartu izstrādi, lai uzlabotu dažādu dalībvalstu pakalpojumu sniedzēju sniegto pakalpojumu saderību, nodrošinātu informāciju saņēmējam un pakalpojumu sniegšanas kvalitāti. Taču Direktīva 98/34/EK attiecas tikai uz ražojumu standartiem, bet tieši neaptver pakalpojumu standartus. Turklāt iekšējā tirgus realitātē robeža starp precēm un pakalpojumiem arvien vairāk izzūd. Praksē ražojumu standartus un pakalpojumu standartus ne vienmēr ir iespējams skaidri nošķirt. Daudziem ražojumu standartiem ir pakalpojumu komponents, bet pakalpojumu standarti bieži daļēji attiecas arī uz ražojumiem. Tāpēc pašreizējais tiesiskais regulējums jāpielāgo šiem jaunajiem apstākļiem, attiecinot tā darbības jomu arī uz pakalpojumu standartiem.

- (11) Tāpat kā citi standarti, pakalpojumu standarti ir brīvprātīgi un tiem vajadzētu būt tirgus virzītiem, dominējot uzņēmēju un tādu iesaistīto personu, kuras tieši vai netieši skar šādi standarti, vajadzībām, tajos būtu jāņem vērā sabiedrības intereses un tiem būtu jāpamatojas uz pamatprincipiem, tostarp vienprātību. Standartiem būtu jāattiecas galvenokārt uz pakalpojumiem, kas saistīti ar ražojumiem un procesiem.
- (12) Tiesisko regulējumu, kurš ļauj Komisijai pieprasīt vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām sagatavot Eiropas standartu vai Eiropas standartizācijas nodevumu attiecībā uz pakalpojumiem, būtu jāpiemēro, pilnībā ievērojot kompetenču sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm, kā tas noteikts Līgumos. Tas jo īpaši attiecas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 14., 151., 152., 153., 165., 166. un 168. pantu un Protokolu Nr. 26 par sabiedriskiem pakalpojumiem, kas ir pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un LESD, saskaņā ar kuru dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē ir noteikt sava sociālā nodrošinājuma, profesionālās izglītības un veselības sistēmu pamatprincipus un pieņemt pamatnosacījumus minētajās sistēmās sniegto pakalpojumu pārvaldībai, finansēšanai, organizēšanai un nodrošināšanai, tostarp – neskarot LESD 168. panta 4. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu⁽⁶⁾ – noteikt tiem piemērojamās prasības un kvalitātes un drošības standartus. Komisijai, iesniedzot šādu pieprasījumu, nevajadzētu skart tiesības apspriest, noslēgt un izpildīt koplīgumus un veikt kolektīvas protesta akcijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi, kas atbilst Savienības tiesību aktiem.
- (13) Ciktāl Eiropas standartizācijas organizācijas var uzskatīt par uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām LESD 101. un 102. panta nozīmē, uz tām attiecas konkurences tiesību akti.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 315, 15.11.2006., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 36, 7.2.1987., 31. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 56. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

- (14) Savienībā valstu standartus pieņem valstu standartizācijas iestādes, kā rezultātā standarti varētu savstarpēji konfliktēt un radīt tehniskus šķēršļus iekšējā tirgū. Tāpēc iekšējā tirgus labad un lai Savienībā nodrošinātu standartizācijas efektivitāti, ir jāapstiprina regulārā informācijas apmaiņa starp valstu standartizācijas iestādēm, Eiropas standartizācijas organizācijām un Komisiju par to pašreizējo un turpmāko standartizācijas darbību, kā arī jāapstiprina bezdarbības princips, kas piemērojams valstu standartizācijas iestādēm Eiropas standartizācijas organizāciju regulējumā un kas paredz valstu standartu atcelšanu pēc tam, kad ticis publicēts jauns Eiropas standarts. Valstu standartizācijas iestādēm un Eiropas standartizācijas organizācijām būtu arī jāievēro 3. pielikuma noteikumi par informācijas apmaiņu Nolīgumā par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībā⁽¹⁾.
- (15) Dalībvalstu pienākumam paziņot Komisijai par savām valsts standartizācijas iestādēm nebūtu jāaptver pienākums pieņemt īpašus valsts tiesību aktus minēto iestāžu atzīšanai.
- (16) Regulārajai informācijas apmaiņai, kas notiek valstu standartizācijas iestāžu, Eiropas standartizācijas organizāciju un Komisijas starpā, nebūtu jāliedz valstu standartizācijas iestādēm pildīt citus pienākumus un saistības, jo īpaši noteikumus 3. pielikumā Nolīgumā par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībā.
- (17) Sociālo interešu pārstāvība un sabiedrības iesaistītās personas Eiropas standartizācijas darbībā attiecas uz tādu organizāciju un personu darbību, kuras pārstāv plašākas sociālās nozīmes intereses, piemēram, vides, patērētāju intereses vai darba ņēmēju intereses. Tomēr sociālo interešu un sociālās jomas iesaistīto personu pārstāvība Eiropas standartizācijas darbībā attiecas uz tādu organizāciju un personu darbību, kas pārstāv darbiniekus un darba ņēmēju pamattiesības, piemēram, arod biedrības.
- (18) Lai paātrinātu lēmumu pieņemšanas procesu, valstu standartizācijas iestādēm un Eiropas standartizācijas organizācijām būtu jāatvieglo piekļuve informācijai par savu darbību, popularizējot informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) izmantošanu to attiecīgajās standartizācijas sistēmās, piemēram, nodrošinot visām attiecīgajām iesaistītajām personām viegli izmantojamu tiešsaistes konsultāciju mehānismu, kurā var ierakstīt piezīmes par standartu projektiem, un rīkojot tehnisko komiteju virtuālas tikšanās, tostarp izmantojot tīmekļa konferences vai videokonferences.
- (19) Standarti var palīdzēt Savienības politikā vispārīgi risināt tādas samilzušas sabiedrības problēmas kā klimata pārmaiņas, ilgtspējīga resursu izmantošana, inovācija, iedzīvotāju novecošana, personu ar invaliditāti integrācija, patērētāju aizsardzība un darba ņēmēju drošība un darba apstākļi. Virzoties uz precēm un tehnoloģijām attiecībā Eiropas vai starptautisku standartu izstrādi tirgos, kas izplešas minētajās jomās, Savienība varētu radīt konkurences priekšrocības saviem uzņēmumiem un veicināt tirdzniecību, it sevišķi attiecībā uz MVU, kuri veido lielu daļu no Eiropas uzņēmumiem.
- (20) Standarti ir svarīgi instrumenti uzņēmumu konkurētspējai, jo īpaši MVU, kuru dalība standartizācijas procesā ir būtiska, lai Savienībā nodrošinātu tehnoloģisko attīstību. Tāpēc ir nepieciešams, lai standartizācijas regulējums mudinātu MVU aktīvi piedalīties un sniegt standartizācijā savus inovatīvās tehnoloģijas risinājumus. Tas nozīmē arī to dalības uzlabošanu valsts līmenī, kurā tie var būt efektīvāki, jo ir zemākas izmaksas un nepastāv valodas barjeras. Tāpēc šai regulai būtu jāuzlabo MVU pārstāvību un dalību gan valstu, gan Eiropas tehniskajās komitejās un būtu jāsekmē to efektīvu piekļuvi standartiem un informāciju par tiem.
- (21) Eiropas standarti ir ļoti svarīgi MVU konkurētspējas nodrošināšanai, kuri dažkārt tomēr ir nepietiekami pārstāvēti Eiropas standartizācijas darbībās. Tādējādi ar šo regulu būtu jāatvieglo un jāveicina, ka Eiropas standartizācijas procesā MVU pienācīgu pārstāvību un dalību nodrošina struktūra, kura efektīvi sadarbojas ar MVU organizācijām, kas pārstāv MVU valsts līmenī, un kas pienācīgi pārstāv MVU un organizācijas, kas pārstāv MVU valsts līmenī.
- (22) Standarti var plaši ietekmēt sabiedrību, jo īpaši iedzīvotāju drošību un labklājību, tīklu efektivitāti, vidi, darba ņēmēju drošību un darba apstākļus, pieejamību un citas sabiedriskās politikas jomas. Tāpēc ir jānodrošina sabiedrības iesaistīto personu lomas un ieguldījuma nostiprināšana standartu izstrādē, pastiprināti atbalstot organizācijas, kas pārstāv patērētājus un vides un sabiedrības intereses.
- (23) No Eiropas standartizācijas organizāciju pienākuma veicināt un sekmēt visu attiecīgo iesaistīto personu pārstāvību un to efektīvu dalību neizriet nekādas šo iesaistīto personu balsošanas tiesības, izņemot, ja šādas balsošanas tiesības ir paredzētas Eiropas standartizācijas organizāciju iekšējā reglamentā.

⁽¹⁾ Apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.)

- (24) Eiropas standartizācijas sistēmā arī būtu pilnībā jāņem vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām⁽¹⁾. Tāpēc ir svarīgi, lai organizācijas, kas pārstāv patērētāju intereses, pietiekami pārstāvētu un iekļautu personu ar invaliditāti intereses. Turklāt ar visiem iespējamiem līdzekļiem būtu jāatvieglo personu ar invaliditāti dalība standartizācijas procesā.
- (25) Tā kā standartizācijai ir liela nozīme kā instrumentam, kam jāatbalsta Savienības tiesību akti un politikas virzieni, un lai novērstu iebildumus pret saskaņotajiem standartiem un izmaiņām tajos, kad tie jau pieņemti, ir svarīgi, lai publiskā sektora iestādes piedalītos standartizācijā visos minēto standartu izstrādes posmos, kur tās varētu tikt iesaistītas, un jo īpaši jomās, uz ko attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti par ražojumiem.
- (26) Standartos vajadzētu ņemt vērā ietekmi uz vidi ražojumu un pakalpojumu dzīves cikla laikā. Komisijas Kopīgais pētniecības centrs (KPC) ir izstrādājis svarīgus sabiedrībai pieejamus instrumentus šādas ietekmes novērtēšanai dzīves cikla laikā. Tādēļ ar šo regulu būtu jānodrošina, ka KPC var aktīvi iesaistīties Eiropas standartizācijas sistēmā.
- (27) Komisijas un Eiropas standartizācijas sistēmas sadarbības dzīvotspēja ir atkarīga no tā, vai standartu izstrādes turpmākie pieprasījumi tiks rūpīgi plānoti. Plānošanu varētu uzlabot jo īpaši tad, ja savu ieguldījumu sniegtu ieinteresētās personas, tostarp valsts tirgus uzraudzības iestādes, ieviešot mehānismus atzinumu apkopošanai un vienkāršākai informācijas apmaiņai starp visām ieinteresētajām personām. Direktīvā 98/34/EK jau ir paredzēta iespēja pieprasīt, lai Eiropas standartizācijas organizācijas izstrādā Eiropas standartus, tāpēc ir lietderīgi ieviest labāku un pārredzamāku plānošanu saskaņā ar daudzgadu darba programmu, kurā būtu jāiekļauj pārskats par visiem standartu izstrādes pieprasījumiem, ko Komisija gatavojas iesniegt Eiropas standartizācijas organizācijām. Ir jānodrošina augsts sadarbības līmenis starp Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, un Komisiju, nosakot tās ikgadējo Savienības darba programmu standartizācijai un sagatavojot standartu pieprasījumus, lai analizētu iero-
- sinātā priekšmeta saistību ar tirgu un likumdevēja izvirzītos politiskos mērķus, un lai Eiropas standartizācijas organizācijas varētu ātrāk reaģēt uz pieprasīto standartizācijas darbību.
- (28) Pirms komitejai, kas izveidota ar šo regulu, iesniedz jautājumu attiecībā uz Eiropas standartu pieprasījumiem vai Eiropas standartizācijas nodevumiem, vai iebildumiem pret saskaņotu standartu, Komisijai būtu jāapspriežas ar dalībvalstu ekspertiem, piemēram, iesaistot komitejas, kas izveidotas ar atbilstīgajiem Savienības tiesību aktiem, vai cita veida apspriedēs ar nozaru ekspertiem, ja nav šādu komiteju.
- (29) Vairākās direktīvās, ar kurām saskaņo ražojumu tirdzniecības nosacījumus, ir norādīts, ka Komisija var lūgt, lai Eiropas standartizācijas organizācijas pieņem saskaņotus standartus, uz kuriem tiek pamatoti pieņēmumi par ražojumu atbilstību spēkā esošajām pamatprasībām. Tomēr daudzās no minētajām direktīvām ir iekļauti dažādi noteikumi par iebildumiem pret šiem standartiem, ja tie neapver vai pilnīgi neapver visas piemērojamās prasības. Atšķirīgi noteikumi, kas ekonomikas dalībniekiem un Eiropas standartizācijas organizācijām rada nenoteiktību, konkrēti ir iekļauti Padomes Direktīvā 89/686/EEK (1989. gada 21. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz individuālajiem aizsardzības līdzekļiem⁽²⁾, Padomes Direktīvā 93/15/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par noteikumu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu laišanu tirgū un pārraudzību⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/9/EK (1994. gada 23. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/25/EK (1994. gada 16. jūnijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz izprieču kuģiem⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/16/EK (1995. gada 29. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz liftiem⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/23/EK (1997. gada 29. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz spiediena iekārtām⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/22/EK (2004. gada 31. marts) par mērinstrumentiem⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/23/EK (2007. gada 23. maijs) par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un

⁽²⁾ OV L 399, 30.12.1989., 18. lpp.

⁽³⁾ OV L 121, 15.5.1993., 20. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 100, 19.4.1994., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 164, 30.6.1994., 15. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 213, 7.9.1995., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 181, 9.7.1997., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 135, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 154, 14.6.2007., 1. lpp.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2010/48/EK (2009. gada 26. novembris) par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.).

Padomes Direktīvā 2009/23/EK (2009. gada 23. aprīlis) par neautomātiskiem svariem ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/105/EK (2009. gada 16. septembris) par vienkāršām spiedvertņēm ⁽²⁾. Tādēļ šajā regulā jāiekļauj vienotā procedūra, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu ⁽³⁾, jāvairo attiecīgie minēto direktīvu noteikumi un arī Eiropas Parlamentam jāpiešķir tiesības iebilst pret saskaņotu standartu atbilstīgi šai Regulai.

- (30) Lai palielinātu konkurenci un mazinātu ar atkarību no viena standarta saistīto risku, iepērkot aparāturu, programmatūru un informācijas tehnoloģiju pakalpojumus, publiskā sektora iestādēm būtu labāk jāizmanto viss attiecīgo tehnisko specifikāciju klāsts, piemēram, izvēloties tehniskās specifikācijas, ko var īstenot visi ieinteresētie piegādātāji. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības ⁽⁶⁾, un Komisijas Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽⁷⁾, ir norādīts, ka publiskajā iepirkumā tehniskās specifikācijas būtu jāizstrādā, atsaucoties uz valstu standartiem, ar kuriem transponēti Eiropas standarti, Eiropas tehniskajiem apstiprinājumiem, vispārējiem tehniskajām specifikācijām, starptautiskiem standartiem, citām Eiropas standartizācijas organizāciju noteiktām tehnisko atsauču sistēmām vai, ja tādu nav, atsaucoties uz valstu standartiem, valstu tehniskajiem apstiprinājumiem vai valstu tehniskajām specifikācijām, kas attiecas uz būvdarbu projektēšanu, aprēķiniem un ražojumu izmantošanu, vai līdzvērtīgiem dokumentiem. Tomēr IKT tehniskās specifikācijas bieži izstrādā standartu izstrādātājas organizācijas un šīs tehniskās specifikācijas neietilpst nevienā no Direktīvās 2004/17/EK, 2004/18/EK vai 2009/81/EK, vai Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 paredzētajām standartu un apstiprinājumu grupām. Tāpēc jāparedz iespēja publiskā iepirkuma tehniskajās specifikācijās atsaukties uz IKT tehniskajām specifikācijām,

lai reaģētu uz straujajām izmaiņām IKT jomā, atvieglotu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un veicinātu konkurenci, sadarbību un inovāciju.

- (31) Tehniskajām specifikācijām, ko nav pieņēmušas Eiropas standartizācijas organizācijas, nepiemīt Eiropas standartiem līdzvērtīgs statuss. Dažas IKT tehniskās specifikācijas nav izstrādātas saskaņā ar minētajiem pamatprincipiem. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka IKT tehnisko specifikāciju identifikācijas procedūra, uz kuru varētu atsaukties publiskajā iepirkumā un kurā būtu paredzētas izvērstas konsultācijas ar plašu iesaistīto personu loku, tostarp ar Eiropas standartizācijas organizācijām, uzņēmumiem un publiskā sektora iestādēm. Šajā regulā kritēriju saraksta veidā būtu jāparedz arī prasības attiecībā uz šādām tehniskajām specifikācijām un ar tām saistītajiem izstrādes procesiem. IKT tehniskās specifikācijas identifikācijas prasībām, būtu jānodrošina, lai tiktu ievēroti sabiedriskās politikas mērķi un sabiedrības vajadzības, un tiem būtu jābalstās uz pamatprincipiem.
- (32) Lai veicinātu turpmāku inovāciju un konkurenci, konkurējošai tehniskai specifikācijai nevajadzētu zaudēt iespēju tikt identificētai saskaņā ar šīs regulas noteikumiem gadījumā, ja tiek identificēta konkrēta tehniska specifikācija. Identificēšanā būtu jāievēro, lai tiktu nodrošināti kritēriji un tirgū nozīmīgā līmenī tiktu pieņemta tehniskā specifikācija.
- (33) Identificētās IKT tehniskās specifikācijas varētu palīdzēt īstenot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 922/2009/EK (2009. gada 16. septembris) par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA) ⁽⁸⁾, ar kuru laikposmam no 2010. līdz 2015. gadam izveido sadarbības risinājumu programmu Eiropas publiskās pārvaldes iestādēm, kā arī Savienības iestādēm un struktūrām, lai nodrošinātu kopīgus un koplietojamus risinājumus, kuri veicina sadarbību.
- (34) IKT jomā var rasties situācijas, kad Savienības līmenī ir lietderīgi veicināt attiecīgu standartu izmantošanu vai pieprasīt atbilstību tiem, lai nodrošinātu sadarbību vienotajā tirgū un lietotājiem – lielāku izvēles brīvību. Citādos apstākļos var būt arī tā, ka noteiktie Eiropas standarti vairs neatbilst patērētāju vajadzībām vai kavē tehnoloģiju izstrādi. Minēto iemeslu dēļ ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopīgiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem ⁽⁹⁾ Komisijai tiek nodrošināta iespēja

⁽¹⁾ OV L 122, 16.5.2009., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 264, 8.10.2009., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 260, 3.10.2009., 20. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

pieprasīt Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt standartus, izveidot un *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēt standartu vai specifikāciju sarakstu, lai veicinātu to izmantošanu, vai noteikt, ka to īstenošana ir obligāta, vai svītrot standartus vai specifikācijas no minētā saraksta.

(35) Šai regulai nebūtu jāliedz Eiropas standartizācijas organizācijām turpināt standartu izstrādi IKT jomā un paplašināt sadarbību ar citām standartu izstrādes iestādēm, jo īpaši IKT jomā, lai nodrošinātu konsekveni un standartu un specifikāciju īstenošanā izvairītos no sadrumstalotības un dublēšanās.

(36) Šajā regulā paredzētā IKT tehnisko specifikāciju identificēšanas procedūra nedrīkstētu izjaukt Eiropas standartizācijas sistēmas saskaņotību. Tādēļ šajā regulā arī būtu jāizklāsta nosacījumi, kādos var uzskatīt, ka tehniskā specifikācija nav pretrunā citiem Eiropas standartiem.

(37) Pirms to IKT tehnisko specifikāciju identificēšanas, kuras var tikt kvalificētas atsaucei publiskajā iepirkumā, par Eiropas un valstu iesaistīto personu, Eiropas standartizācijas organizāciju un dalībvalstu apspriežu forumu, lai nodrošinātu procesa likumību, būtu jāizmanto daudzpusējs ieinteresēto personu forums, ko izveidojusi Komisija ar 2011. gada 28. novembra Lēmumu ⁽¹⁾.

(38) Lēmumā Nr. 1673/2006/EK ir paredzēti noteikumi par Savienības ieguldījumu Eiropas standartizācijas finansēšanā, lai nodrošinātu, ka Eiropas standartu un citu Eiropas standartizācijas nodevumu izstrāde un pārskatīšana notiek, atbalstot Savienības mērķus, tiesību aktus un politikas virzienus. Administratīvo un budžeta procedūru vienkāršošanas labad ir lietderīgi minētā lēmuma noteikumus iekļaut šajā regulā un pēc iespējas izmantot tādas procedūras, kuras ir vismazāk apgrūtināošas.

(39) Ievērojot Eiropas standartizācijas lielo ietekmi, atbalstot Savienības tiesību aktus un politikas virzienus, un standartizācijas darbību daudzveidību, būtu jāparedz dažādi finansēšanas mehānismi. Tas galvenokārt attiecas uz dotācijām Eiropas standartizācijas organizācijām un valstu standartizācijas iestādēm, nepublicējot uzaicinājumus piedalīties konkursos, saskaņā ar 110. panta 1.

punkta otro daļu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽²⁾, un 168. panta 1. punkta d) apakšpunktu Komisijas Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002. Turklāt tiem pašiem noteikumiem būtu jāattiecas uz iestādēm, kas šajā regulā nav atzītas par Eiropas standartizācijas organizācijām, tomēr ir pilnvarotas pamataktā un kam uzticēts sadarbībā ar Eiropas standartizācijas organizācijām veikt priekšdarbus Eiropas standartizācijas atbalstam.

(40) Ciktāl Eiropas standartizācijas organizācijas pastāvīgi atbalsta Savienības darbības, tām būtu vajadzīgi efektīvi un lietderīgi centrālie sekretariāti. Tāpēc būtu jāpilnvaro Komisija piešķirt dotācijas tām organizācijām, kas īsteno vispārējās Eiropas nozīmes mērķus, darbības dotāciju gadījumā nepiemērojot ikgadējā samazinājuma principu, kurš paredzēts Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 113. panta 2. punktā.

(41) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1639/2006/EK (2006. gada 24. oktobris), ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1926/2006/EK (2006. gada 18. decembris), ar ko izveido Kopienas rīcības programmu patērētāju tiesību aizsardzības politikas jomā (no 2007. gada līdz 2013. gadam) ⁽⁴⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 614/2007 (2007. gada 23. maijs) par finanšu instrumentu videi (*LIFE+*) ⁽⁵⁾ jau ir paredzēta iespēja finansiāli atbalstīt Eiropas organizācijas, kuras standartizācijā pārstāv MVU, patērētāju un vides intereses, bet īpašas dotācijas piešķir Eiropas organizācijām, kas standartizācijā pārstāv sociālās intereses. Finansējums, uz kuru attiecas Lēmums Nr. 1639/2006/EK, Lēmums Nr. 1926/2006/EK un Regula (EK) Nr. 614/2007, beigsies 2013. gada 31. decembrī. Lai Eiropas standartizācija virzītos uz priekšu, ir būtiski arī turpmāk veicināt un rosināt tādu Eiropas organizāciju aktīvu dalību, kuras pārstāv MVU, patērētājus, vides un sociālās intereses. Šādas organizācijas īsteno vispārējās Eiropas nozīmes mērķi un, ņemot vērā īpašās pilnvaras, ko tām devušas valsts bezpeļņas organizācijas, veido Eiropas tīklu, kurš pārstāv bezpeļņas organizācijas, kas darbojas dalībvalstīs, un veicina ar Līgumiem saderīgus principus un politikas virzienus. Ņemot vērā kontekstu, kurā darbojas Eiropas organizācijas, kas Eiropas standartizācijā pārstāv MVU, patērētājus, vides un sabiedrības intereses, un to statūtos noteiktos mērķus, tām ir pastāvīga Savienības mērķiem un politikas virzieniem ļoti svarīga loma. Tāpēc Komisijai

⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 404, 30.12.2006., 39. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 149, 9.6.2007., 1. lpp.

⁽¹⁾ OV C 349, 30.11.2011., 4. lpp.

vajadzētu spēt arī turpmāk piešķirt dotācijas minētajām organizācijām, darbības dotāciju gadījumā nepiemērojot ikgadējā samazinājuma principu, kas paredzēts Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 113. panta 2. punktā.

(42) Standartizācijas darbību finansējumam būtu jāspēj segt arī priekšdarbu un papilddarbu izmaksas, kas saistītas ar Eiropas standartu vai Eiropas standartizācijas nodevumu attiecībā uz ražojumiem un pakalpojumiem izstrādi. Tas galvenokārt attiecas uz izpētes darbu, tiesību aktu sagatavošanas dokumentu izstrādi, starplaboratoriju testiem un standartu validāciju un novērtēšanu. Lai veicinātu standartizāciju Eiropas un starptautiskā līmenī, būtu jāturpina arī tehniskās palīdzības un sadarbības programmas trešās valstīs. Lai Savienībā nodrošinātu tirgus pieejamību un uzņēmumu konkurētspēju, būtu jāparedz iespēja piešķirt dotācijas arī citām iestādēm, izmantojot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus un vajadzības gadījumā piešķirot tiesības slēgt līgumus.

(43) Savienības finansējumam vajadzētu būt vērstam uz Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu attiecībā uz ražojumiem un pakalpojumiem izstrādi, to izmantošanas atvieglošanu uzņēmumos, sniedzot labāku atbalstu to tulkošanai dažādās oficiālajās Savienības valodās, lai MVU varētu pilnībā gūt labumu no Eiropas standartu izpratnes un piemērošanas, Eiropas standartizācijas sistēmas kohēzijas stiprināšanu un taisnīgas un pārredzamas Eiropas standartu pieejamības nodrošināšanu visiem Savienības tirgus dalībniekiem. Tas ir jo īpaši svarīgi gadījumos, kad standartu izmantošana nodrošina atbilstību attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem.

(44) Lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu, būtu vajadzīga iespēja izmantot vajadzīgās zināšanas, jo īpaši revīzijas un finanšu pārvaldības jomā, un administratīvā atbalsta resursus, kas var atvieglot Savienības finansēto darbību īstenošanu un regulāru izvērtēšanu, lai nodrošinātu to lietderību un ietekmi.

(45) Turklāt būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai novērstu krāpšanu un pārkāpumus un atgūtu nepareizi izmaksātos līdzekļus, saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību⁽¹⁾, Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic,

lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF)⁽³⁾.

(46) Lai atjauninātu Eiropas standartizācijas organizāciju sarakstus un MVU un sabiedrības iesaistīto personu pārstāvības organizācijām piemērojamus kritērijus pielāgotu turpmākām pārmaiņām attiecībā uz to bezpeļņas statusu un pārstāvību, būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šīs regulas pielikumu grozījumiem. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(47) Komitejai, ko izveido ar šo Regulu, būtu jāpalīdz Komisijai visos jautājumos, kas attiecas uz šīs regulas īstenošanu, pienācīgi ņemot vērā nozaru ekspertu viedokli.

(48) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽⁴⁾.

(49) Konsultēšanās procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu īstenošanas aktus attiecībā uz iebildumiem pret saskaņotajiem standartiem un ja Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicētas atsauces uz attiecīgo saskaņoto standartu, ja vien uz attiecīgo standartu vēl nav attiecināts pieņemums par atbilstību pamatprasībām, kas noteiktas piemērojamajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos.

(50) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto katram standartizācijas pieprasījumam, kas tiek iesniegts Eiropas standartizācijas organizācijām un lai pieņemtu īstenošanas aktus attiecībā uz iebildumiem pret saskaņotajiem standartiem, un ja Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī jau ir publicētas atsauces uz attiecīgo saskaņoto standartu, ja vien šāds lēmums varētu ietekmēt pieņemumu par atbilstību piemērojamajām pamatprasībām.

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (51) Lai sasniegtu šīs regulas galvenos mērķus un veicinātu ātras lēmumu pieņemšanas procedūras, kā arī samazinātu kopējo laiku, kas vajadzīgs standartu izstrādāšanai, pēc iespējas būtu jāizmanto Regulā (ES) Nr. 182/2011 paredzētie procesuālie pasākumi, paredzēti kas ļauj attiecīgās komitejas priekšsēdētājam atbilstīgi lietas steidzamībai noteikt termiņu, kurā komitejai būtu jāsniedz atzinums. Turklāt gadījumā, ja tas ir attaisnojams, komitejas atzinumu vajadzētu būt iespējai saņemt rakstiskā procedūrā un klusēšana no komitejas locekļa puses būtu jāuzskata par klusējot izteiktu piekrišanu.
- (52) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti – nodrošināt standartu un standartizācijas kā Savienības politikas instrumentu efektivitāti, izmantojot Eiropas standartizācijas organizāciju, valstu standartizācijas iestāžu un Komisijas sadarbību, Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādi attiecībā uz ražojumiem un pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar ražojumiem un procesiem, kas atbalsta Savienības saskaņošanas tiesību aktus un politikas virzienus, tādu tehnisko IKT specifiku identificēšanu, ko var kvalificēt atsaucei, Eiropas standartizācijas finansēšanu un Eiropas iesaistīto personu dalību Eiropas standartizācijā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (53) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 89/686/EEK, 93/15/EEK, 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK.
- (54) Būtu jāatceļ Lēmums Nr. 1673/2006/EK un Lēmums 87/95/EEK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi, kas attiecas uz Eiropas standartizācijas organizāciju, valstu standartizācijas iestāžu, dalībvalstu un Komisijas sadarbību, Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādi attiecībā uz ražojumiem un pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar ražojumiem un procesiem, kas atbalsta Savienības saskaņošanas tiesību aktus un politikas virzienus, IKT tehnisko specifiku identificēšanu, kuras kvalificējas atsaucei, Eiropas standartizācijas finansēšanu un iesaistīto personu dalību Eiropas standartizācijā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "standarts" ir tehniska specifikācija, ko pieņēmusi atzīta standartizācijas iestāde, atkārtotai vai ilgstošai piemērošanai; atbilstība tam nav obligāta, un tas ir kāds no turpmāk minētajiem:
 - a) "starptautisks standarts" ir standarts, ko pieņēmusi starptautiska standartizācijas iestāde;
 - b) "Eiropas standarts" ir standarts, ko pieņēmusi Eiropas standartizācijas organizācija;
 - c) "saskaņotais standarts" ir Eiropas standarts, kurš pieņemts, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, lai piemērotu Savienības saskaņošanas tiesību aktus;
 - d) "valsts standarts" ir standarts, ko pieņēmusi valsts standartizācijas iestāde;
- 2) "Eiropas standartizācijas nodevums" ir jebkura cita tehniskā specifikācija, kas nav Eiropas standarts un ko ir pieņēmusi Eiropas standartizācijas organizācija atkārtotai vai ilgstošai piemērošanai; atbilstība tam nav obligāta;
- 3) "standarta projekts" ir dokuments, kurā iekļauts tehnisko specifikāciju teksts par konkrētu standartizācijas priekšmetu un kuru paredzēts pieņemt saskaņā ar attiecīgo standartizācijas procedūru, izstrādes posmā pēc sagatavošanas darba un kuru izplata sabiedriskai apspriešanai vai rūpīgai pārbaudei;
- 4) "tehniskā specifikācija" ir dokuments, kurā paredzētas tehniskās prasības, kādām ir jāatbilst attiecīgajam ražojumam, procesam, pakalpojumam vai sistēmai, un kurā norādīta informācija par vienu vai vairākiem šādiem punktiem:
 - a) ražojumam nepieciešamie raksturlielumi, tostarp kvalitātes, veikspējas, sadarbības, vides aizsardzības, veselības, drošuma līmenis vai izmēri, kā arī prasības, kas piemērojamas ražojumam attiecībā uz nosaukumu, ar kuru ražojumu pārdod, terminoloģiju, simboliem, testēšanu un testēšanas metodēm, iepakojumu, marķējumu vai etiķeti un atbilstības novērtēšanas procedūrām;
 - b) ražošanas metodes un procesi, ko izmanto attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kā noteikts LESD 38. panta 1. punktā, cilvēku un dzīvnieku uzturam paredzētiem ražojumiem un zālēm, kā arī ražošanas metodes un procesi attiecībā uz citiem ražojumiem, ja tie ietekmē to raksturlielumus;

- c) pakalpojumam nepieciešamie raksturlielumi, tostarp kvalitātes, veiktspējas, sadarbības, vides aizsardzības un sabiedrības veselības vai drošuma līmenis, kā arī prasības, kas piemērojamas pakalpojuma sniedzējam attiecībā uz informāciju, kura jādara pieejama pakalpojuma saņēmējam, kā noteikts Direktīvas 2006/123/EK 22. panta 1. līdz 3. punktā;
- d) metodes un kritēriji, lai attiecībā uz to būtiskajiem raksturlielumiem novērtētu veiktspēju būvizstrādājumiem, kuri definēti 2. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus ⁽¹⁾;
- 5) "IKT tehniskā specifikācija" ir informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomas tehniskā specifikācija;
- 6) "ražojums" ir ikviens rūpnieciski izgatavots ražojums un ikviens lauksaimniecības produkts, tostarp zivju produkti;
- 7) "pakalpojums" ir ikviena pašnodarbinātā saimnieciskā darbība, parasti par atlīdzību, kā definēts LESD 57. pantā;
- 8) "Eiropas standartizācijas organizācija" ir I pielikumā uzskaitīta organizācija;
- 9) "starptautiska standartizācijas iestāde" ir Starptautiskā Standartizācijas organizācija (ISO), Starptautiskā Elektrotehnikas komisija (IEC) un Starptautiskā Telesakaru savienība (ITU);
- 10) "valsts standartizācijas iestāde" ir iestāde, par kuru dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar šīs regulas 27. pantu.

II NODAĻA

PĀRREDZAMĪBA UN IESAISTĪTO PERSONU DALĪBA

3. pants

Standartizācijas iestāžu darba programmu pārredzamība

1. Katra Eiropas standartizācijas organizācija un valsts standartizācijas iestāde vismaz reizi gadā izstrādā darba programmu. Minētajā darba programmā iekļauj informāciju par standartiem un Eiropas standartizācijas nodevumiem, ko Eiropas standartizācijas organizācija vai valsts standartizācijas iestāde plāno sagatavot vai grozīt, pašlaik gatavo vai groza un kuru tā ir pieņēmusi iepriekšējās darba programmas laikposmā, ja ar tiem netransponē identiskus vai līdzvērtīgus starptautiskus vai Eiropas standartus.

⁽¹⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

2. Attiecībā uz katru standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu darba programmā norāda:

- a) priekšmetu;
- b) standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādes posmu;
- c) atsauci uz starptautiskiem standartiem, kas izmantoti kā pamats.

3. Katra Eiropas standartizācijas organizācija un valsts standartizācijas iestāde dara savu darba programmu pieejamu savā tīmekļa vietnē vai kādā citā publiski pieejamā tīmekļa vietnē, kā arī publicē paziņojumu par darba programmas pieņemšanu standartizācijas darbībām veltītā valsts vai attiecīgā gadījumā Eiropas publikācijā.

4. Vēlākais vienlaikus ar savas darba programmas publicēšanu ikviena Eiropas standartizācijas organizācija un valsts standartizācijas iestāde par darba programmas pieņemšanu paziņo pārējām Eiropas standartizācijas organizācijām un valstu standartizācijas iestādēm un Komisijai. Komisija sniedz minēto informāciju dalībvalstīm ar 22. panta minētās komitejas starpniecību.

5. Valstu standartizācijas iestādes nevar iebilst pret savas darba programmas standartizācijas temata apspriešanu Eiropas līmenī saskaņā ar Eiropas standartizācijas organizāciju pieņemtiem noteikumiem un nevar veikt pasākumus, kas varētu kaitēt lēmumam attiecībā uz to.

6. Saskaņota standarta sagatavošanas gaitā vai pēc tā apstiprināšanas valstu standartizācijas iestādes neveic nekādas darbības, kas varētu apgrūtināt paredzēto saskaņošanu, un jo īpaši attiecīgajā jomā nepublicē jaunu vai pārskatītu valsts standartu, kas nav pilnībā saskaņots ar spēkā esošu saskaņotu standartu. Pēc jauna saskaņota standarta publicēšanas visus valstu standartus, kuri ir pretrunā šim jaunajam standartam, atceļ saprātīgā termiņā.

4. pants

Standartu pārredzamība

1. Katra Eiropas standartizācijas organizācija un valsts standartizācijas iestāde pēc pieprasījuma nosūta – vismaz elektroniskā formātā – katru valsts standarta, Eiropas standarta vai Eiropas standartizācijas nodevuma projektu pārējām Eiropas standartizācijas organizācijām, valstu standartizācijas iestādēm vai Komisijai.

2. Katra Eiropas standartizācijas organizācija un valsts standartizācijas iestāde trīs mēnešu laikā atbild uz visām piezīmēm,

ko tā saistībā ar 1. punktā minēto standarta projektu saņem no citas Eiropas standartizācijas organizācijas, valsts standartizācijas iestādes vai Komisijas, un pienācīgi ņem tās vērā.

3. Ja valsts standartizācijas iestāde saņem piezīmes, kas norāda, ka standarta projektam būtu nelabvēlīga ietekme uz starptautisko tirgu, tā pirms pieņemšanas apspriežas ar Eiropas standartizācijas organizācijām un Komisiju.

4. Valsts standartizācijas iestādes:

- a) piekļuve valstu standartu projektiem tiktu nodrošināta tā, lai visām, it sevišķi citās dalībvalstīs reģistrētām attiecīgajām personām būtu iespēja iesniegt piezīmes;
- b) pārējās valstu standartizācijas iestādes varētu aktīvi vai pasīvi iesaistīties plānotajās darbībās, nosūtot novērotājus.

5. pants

Iesaistīto personu dalība Eiropas standartizācijā

1. Eiropas standartizācijas organizācijas veicina un sekmē visu attiecīgo iesaistīto personu, tostarp MVU, patērētāju organizāciju un vides un sabiedrības iesaistīto personu pienācīgu pārstāvību un efektīvu dalību savās standartizācijas darbībās. Tās jo īpaši veicina un sekmē šādu pārstāvību un dalību ar Eiropas iesaistīto organizāciju, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, starpniecību politikas izstrādes līmenī un šādos Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādes posmos:

- a) priekšlikums jauniem darba uzdevumiem un to akceptēšana;
- b) priekšlikumu tehniskā apspriešana;
- c) ar projektiem saistītu piezīmju iesniegšana;
- d) spēkā esošu Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu pārskatīšana;
- e) pieņemto Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izplatīšana un informēšana par tiem.

2. Papildus sadarbībai ar tirgus uzraudzības iestādēm dalībvalstīs, Komisijas pētniecības iestādēm un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, Eiropas standartizācijas organizācijas veicina un sekmē uzņēmumu, pētniecības centru, augstskolu un citu juridisku personu pienācīgu pārstāvību tehniskā līmenī standartizācijas darbībās, kas attiecas uz jaunu jomu, kurai ir svarīga politiska vai ar tehnisku inovāciju saistīta nozīme, ja attiecīgās juri-

diskās personas ir piedalījušās ar šo jomu saistītos projektos, ko finansējusi Savienība saskaņā ar daudzgadu pamatprogrammu pētniecības, inovācijas un tehnoloģiju izstrādes jomā, kas pieņemta ievērojot LESD 182. pantu.

6. pants

MVU piekļuve standartiem

1. Valstu standartizācijas iestādes veicina un sekmē MVU piekļuvi standartiem un standartu izstrādes procesiem, lai panāktu augstāku dalības līmeni standartizācijas sistēmā, piemēram:

- a) savās gada darba programmās identificējot standartizācijas projektus, kuri īpaši interesē MVU;
- b) piešķirot MVU piekļuvi standartizācijas darbībām bez pienākuma kļūt par valsts standartizācijas iestādes locekļiem;
- c) nodrošinot bezmaksas pieeju vai nosakot īpašas likmes dalībai standartizācijas darbībās;
- d) nodrošinot bezmaksas pieeju standartu projektiem;
- e) savās tīmekļa vietnēs publicējot standartu kopsavilkumus, kas pieejami bez maksas;
- f) nosakot īpašas standartu pārdošanas likmes vai piedāvājot standartu apkopojumus par samazinātu cenu.

2. Valstu standartizācijas iestādes apmainās ar labāko praksi nolūkā sekmēt MVU dalību standartizācijas darbībās, kā arī palielināt un atvieglināt standartu izmantošanu MVU.

3. Valstu standartizācijas iestādes nosūta Eiropas standartizācijas organizācijām gada ziņojumus par veiktajām darbībām, kas minētas šā panta 1. un 2. punktā, un par visiem citiem pasākumiem nolūkā uzlabot nosacījumus, ar kādiem MVU izmanto standartus un piedalās standartu izstrādes procesā. Valstu standartizācijas iestādes minētos ziņojumus publicē savās tīmekļa vietnēs.

7. pants

Publisko iestāžu dalība Eiropas standartizācijā

Dalībvalstis, ja nepieciešams, veicina publisko iestāžu, tostarp tirgus uzraudzības iestāžu dalību valsts standartizācijas darbībās, kuru mērķis ir izstrādāt vai pārskatīt standartus, ko Komisija pieprasījusi saskaņā ar 10. panta.

III NODAĻA

**EIROPAS STANDARTI UN EIROPAS STANDARTIZĀCIJAS
NODEVUMI SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTU UN POLITIKAS
VIRZIENU ATBALSTAM**

8. pants

Gada Savienības darba programma Eiropas standartizācijai

1. Komisija pieņem gada Savienības darba programmu Eiropas standartizācijai, kurā norādītas Eiropas standartizācijas prioritātes, ņemot vērā Savienības ilgtermiņa stratēģijas izausmei. Šajā darba programmā tiek norādīti Eiropas standarti un Eiropas standartizācijas nodevumi, kuru izstrādi Komisija saskaņā ar 10. panta plāno pieprasīt Eiropas standartizācijas organizācijām.

2. Gada Savienības darba programmā Eiropas standartizācijai tiek definēti konkrēti mērķi un politikas virzieni, kas attiecas uz Eiropas standartiem un Eiropas standartizācijas nodevumiem, kuru izstrādi saskaņā ar 10. panta Komisija plāno pieprasīt Eiropas standartizācijas organizācijām. Steidzamības gadījumā Komisija var to pieprasīt bez iepriekšējas norādīšanas.

3. Gada Savienības darba programmā Eiropas standartizācijai ietver arī Eiropas standartizācijas starptautiskās darbības mērķus Savienības tiesību aktu un politikas virzienu atbalstam.

4. Gada Savienības darba programmu Eiropas standartizācijai pieņem pēc plašas apspriešanās ar attiecīgajām iesaistītajām personām, tostarp Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, un dalībvalstīm – ar šīs regulas 22. pantā minētās komitejas starpniecību.

5. Pēc gada Savienības darba programmas Eiropas standartizācijai pieņemšanas Komisija to dara pieejamu savā tīmekļa vietnē.

9. pants

Sadarbība ar pētniecības iestādēm

Komisijas pētniecības iestādes piedalās 8. pantā minētās gada Savienības darba programmas Eiropas standartizācijai sagatavošanā un sniedz Eiropas standartizācijas organizācijām zinātnisku ieguldījumu to kompetences jomās, lai Eiropas standartos tiktu ņemta vērā ekonomiskā konkurētspēja un tādas sabiedrības vajadzības kā vides ilgtspēja un drošības un nekaitīguma jautājumi.

10. pants

Standartizācijas pieprasījumi Eiropas standartizācijas organizācijām

1. Komisija var savas kompetences ietvaros, kas noteikti Līgumos, pieprasīt, lai viena vai vairākas Eiropas standartizācijas

organizācijas noteiktā termiņā izstrādātu Eiropas standarta vai Eiropas standartizācijas nodevuma projektu. Eiropas standarti un Eiropas standartizācijas nodevumi ir tirgus virzīti, tajos ņemtas vērā sabiedrības intereses un Komisijas pieprasījumā skaidri noteiktie politikas mērķi, un tie pamatojas uz konsensu. Komisija nosaka prasības attiecībā uz pieprasītā dokumenta saturu un tā pieņemšanas termiņu.

2. Šā panta 1. punktā minētos lēmumus pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā izklāstīto procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, kā arī komiteju, kas izveidota ar atbilstīgajiem Savienības tiesību aktiem, ja ir šāda komiteja, vai pēc cita veida apspriedēm ar nozaru ekspertiem.

3. Attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija viena mēneša laikā no pieprasījuma saņemšanas norāda, vai tā akceptē 1. punktā minēto pieprasījumu.

4. Ja tiek pieprasīts finansējums, Komisija divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemta informācija par 3. punktā minēto akceptēšanu, informē attiecīgās Eiropas standartizācijas organizācijas par dotācijas piešķiršanu Eiropas standarta vai Eiropas standartizācijas nodevuma projekta izstrādei.

5. Eiropas standartizācijas organizācijas informē Komisiju par darbībām, ko tās veic saistībā ar 1. punktā minēto dokumentu izstrādi. Komisija kopā ar Eiropas standartizācijas organizācijām novērtē Eiropas standartizācijas organizāciju sagatavoto dokumentu projektu atbilstību tās sākotnējam pieprasījumam.

6. Ja saskaņots standarts atbilst tām prasībām, uz kurām tas attiecas, un kuras ir izklāstītas attiecīgajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos, Komisija atsauc uz šādu saskaņotu standartu nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai citā veidā saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti attiecīgajā Savienības saskaņošanas tiesību aktā.

11. pants

Formāli iebildumi pret saskaņotajiem standartiem

1. Ja vai nu dalībvalsts, vai Eiropas Parlaments uzskata, ka saskaņotais standarts neatbilst visām prasībām, kuras tas aptver un kuras noteiktas attiecīgajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos, tā, par to informē Komisiju, sniedzot detalizētu paskaidrojumu, un Komisija pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota ar atbilstīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, ja tāda ir, vai pēc cita veida apspriedēm ar nozares ekspertiem, nolemj:

a) publicēt, nepublicēt vai ierobežoti publicēt atsaucēs uz attiecīgo saskaņoto standartu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

b) saglabāt, ierobežoti saglabāt vai anulēt atsauces uz attiecīgo saskaņoto standartu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē informāciju par saskaņotajiem standartiem, par kuriem pieņemts 1. punktā minētais lēmums.

3. Komisija informē attiecīgo Eiropas standartizācijas organizāciju, kuru skar 1. punktā minētais lēmums, un, ja nepieciešams, pieprasa attiecīgo saskaņoto standartu pārskatīšanu.

4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto lēmumu pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

5. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto lēmumu pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

12. pants

Iesaistīto organizāciju paziņojumi

Komisija izveido visām iesaistītajām personām, tostarp Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, paredzētu paziņošanas sistēmu, ar ko nodrošināt pienācīgu apspriešanos un saistību ar tirgu, pirms tiek:

- a) pieņemta 8. panta 1. punktā minētā ikgadējā Savienības darba programma Eiropas standartizācijai;
- b) pieņemti 10. panta minētie standartizācijas pieprasījumi;
- c) pieņemts lēmums par formāliem iebildumiem pret saskaņotajiem standartiem, kā minēts 11. panta 1. punktā;
- d) pieņemts lēmums par 13. pantā minēto IKT tehnisko specifikāciju identificēšanu;
- e) pieņemti 20. pantā minētie deleģētie akti.

IV NODAĻA

IKT TEHNISKĀS SPECIFIKĀCIJAS

13. pants

IKT tehnisko specifikāciju identificēšana, uz kurām var atsaukties

1. Komisija pēc dalībvalsts priekšlikuma vai pēc savas ierosmes var pieņemt lēmumu identificēt IKT tehniskās specifikācijas, kas nav valsts, Eiropas vai starptautiskie standarti, bet atbilst II pielikuma noteiktajām prasībām, un uz ko var galvenokārt atsaukties, lai veicinātu sadarbību publiskajā iepirkumā.

2. Ja IKT tehniskā specifikācija, kas identificēta saskaņā ar 1. punktu, tiek pārveidota, atsaukta vai neatbilst vairs II pielikumā

izklāstītajām prasībām, Komisija pēc dalībvalsts priekšlikuma vai pēc savas ierosmes var pieņemt lēmumu identificēt pārveidoto IKT tehnisko specifikāciju vai atsaukt identifikāciju.

3. Šā panta 1. un 2. punktā paredzētos lēmumus pieņem pēc apspriešanās Eiropas daudzpusējā ieinteresēto personu forumā par IKT standartizāciju, kura sastāvā ir Eiropas standartizācijas organizācijas, dalībvalstis un attiecīgas iesaistītās personas, un pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota ar atbilstīgajiem Savienības tiesību aktiem, ja tāda ir, vai pēc cita veida apspriedēm ar nozares ekspertiem, ja šāda komitejas nav.

14. pants

IKT tehnisko specifikāciju izmantošana publiskajā iepirkumā

IKT tehniskās specifikācijas, kas minētas šīs regulas 13. pantā, ir vispārējas tehniskās specifikācijas, kas minētas Direktīvās 2004/17/EK, 2004/18/EK un 2009/81/EK un Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002.

V NODAĻA

EIROPAS STANDARTIZĀCIJAS FINANSĒŠANA

15. pants

Savienības finansējuma piešķiršana Eiropas standartizācijas organizācijām

1. Savienības finansējumu var piešķirt Eiropas standartizācijas organizācijām šādām standartizācijas darbībām:

- a) Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādei un pārskatīšanai, kas ir vajadzīga un piemērota Savienības tiesību aktu un politikas virzienu atbalstam;
- b) verifikācijai attiecībā uz Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu kvalitāti un atbilstību attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un politikas virzieniem;
- c) ar Eiropas standartizāciju saistīto priekšdarbu un papilddarbu veikšanai, tostarp izpētei, sadarbībai, ietverot starptautisko sadarbību, semināriem, novērtējumiem, salīdzinošai analīzei, pētniecības darbam, laboratorijas darbam, starplaboratoriju testiem un pasākumiem, lai nodrošinātu, ka tiek saīsināti Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādes un pārskatīšanas periodi, neskarot pamatprincipus, jo īpaši atklātības, kvalitātes, pārredzamības un visu iesaistīto personu konsensa principu;
- d) Eiropas standartizācijas organizāciju centrālo sekretariātu darbībām, tostarp politikas izstrādei, standartizācijas darbību koordinēšanai, tehniskā darba izpildei un informācijas sniegšanai ieinteresētajām personām;

e) Savienības tiesību aktu un politikas virzienu atbalstam izmantojamo Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu tulkošanai Savienības oficiālajās valodās, kas nav Eiropas standartizācijas organizāciju darba valodas, vai attiecīgi pamatotos gadījumos citās valodās, kas nav Savienības oficiālās valodas;

f) informācijas sagatavošanai, lai skaidrotu, interpretētu un vienkāršotu Eiropas standartus un Eiropas standartizācijas nodevumus, tostarp lietotāju rokasgrāmatu, standartu kopsavilkumu, paraugprakses informācijas, stratēģiju un mācību programmu sagatavošanai un informētības uzlabošanas pasākumiem;

g) darbībām, kuru mērķis ir īstenot tehniskās palīdzības un sadarbības programmas ar trešām valstīm, kā arī Eiropas standartizācijas sistēmas un Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu veicināšanai un to vērtības palielināšanai ieinteresēto personu vidū Savienībā un starptautiskā mērogā.

2. Savienības finansējumu var piešķirt arī:

a) valstu standartizācijas iestādēm standartizācijas darbībām, kas minētas 1. punktā un ko tās veic kopā ar Eiropas standartizācijas organizācijām;

b) citām iestādēm, kam uzticēts veikt darbības, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā, vai kas veic darbības, kas minētas 1. punkta c) un g) apakšpunktā, sadarbībā ar Eiropas standartizācijas organizācijām.

16. pants

Savienības finansējuma piešķiršana citām Eiropas organizācijām

Savienības finansējumu var piešķirt Eiropas iesaistītām organizācijām, kuras atbilst šīs regulas III pielikumā noteiktajiem kritērijiem šādu darbību veikšanai:

a) šo organizāciju funkcionēšanai un darbībām, kas saistītas ar Eiropas un starptautisko standartizāciju, ieskaitot tehniskā darba izpildi un informācijas sniegšanu to dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām;

b) juridiskās un tehniskās kompetences nodrošināšanai, tostarp izpētei, lai izvērtētu vajadzību pēc Eiropas standartiem un Eiropas standartizācijas nodevumiem, un saistībā ar to izstrādi un ekspertu apmācību;

c) dalībai tehniskajā darbā saistībā ar Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādi un pārskatīšanu,

kas ir vajadzīga un piemērota Savienības tiesību aktu un politikas virzienu atbalstam;

d) Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu un ar standartiem saistītas informācijas un standartu izmantošanas veicināšanai ieinteresēto personu, tostarp MVU un patērētāju, vidū.

17. pants

Finansēšanas pasākumi

1. Savienības finansējumu nodrošina kā:

a) dotācijas bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus vai līgumus pēc publiskā iepirkuma procedūrām:

i) Eiropas standartizācijas organizācijām un valstu standartizācijas iestādēm 15. panta 1. punktā minēto darbību veikšanai;

ii) iestādēm, kas norādītas pamataktā Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 49. panta nozīmē, šīs regulas 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto darbību veikšanai sadarbībā ar Eiropas standartizācijas organizācijām;

b) dotācijas pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus vai līgumus pēc publiskā iepirkuma procedūrām 15. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajām citām iestādēm:

i) 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto Eiropas standartu un Eiropas standartizācijas nodevumu izstrādei un pārskatīšanai;

ii) priekšdarbu un papilddarbu veikšanai, kas minēti 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

iii) darbību veikšanai, kas minētas 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā;

c) dotācijas pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šīs regulas III pielikumu 16. pantā minēto darbību veikšanai.

2. Šā panta 1. punktā minēto iestāžu darbības var finansēt, piešķirot:

a) dotācijas pasākumiem;

b) darbības dotācijas Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras atbilst šīs regulas III pielikumā noteiktajiem kritērijiem, saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 noteikumiem. Atjaunošanas gadījumā darbības dotācijas automātiski nesamazina.

3. Komisija pieņem 1. un 2. punktā minētos finansējuma noteikumus, kā arī noteikumus par dotācijas apjomu un vajadzības gadījumā par maksimālajiem finansējuma procentiem katram darbības veidam.

4. Izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, dotācijas, kas piešķirtas 15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām standartizācijas darbībām, ir vienreizēji maksājumi un par 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām standartizācijas darbībām tos izmaksā, kad izpildīti šādi nosacījumi:

a) Eiropas standartus un Eiropas standartizācijas nodevumus, ko saskaņā ar 10. panta ir pieprasījuši Komisija, pieņem vai pārskata laikposmā, kurš nepārsniedz attiecīgajā pantā minētajā pieprasījumā norādīto laikposmu;

b) MVU, patērētāju organizācijas un vides un iesaistītie sabiedrības pārstāvji ir pienācīgi pārstāvēti un var piedalīties Eiropas standartizācijas darbībās, kā norādīts 5. panta 1. punktā.

5. Kopīgos sadarbības mērķus un finanšu un administratīvos nosacījumus attiecībā uz dotācijām, kas piešķirtas Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras atbilst šīs regulas III pielikumā noteiktajiem kritērijiem, nosaka Komisijas un minēto standartizācijas un iesaistīto personu organizāciju starpā noslēgtos partnerības pamat nolīgumus saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 un Regulu (EK, Euratom) Nr. 2342/2002. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par šo nolīgumu noslēgšanu.

18. pants

Pārvaldība

Apropriācijas, ko budžeta lēmējinstytucija nosaka standartizācijas darbību finansēšanai, var segt arī administratīvos izdevumus, kas saistīti ar priekšdarbiem, uzraudzību, inspicēšanu, revīziju un izvērtēšanu un ir tieši nepieciešami 15., 16. un 17. panta īstenošanai, tostarp izpētei, sanāksmēm, informēšanas un publicitātes darbībām, izdevumus, kas saistīti ar informātikas tīkliem informācijas apmaiņai, un jebkurus citus izdevumus, kuri attiecas uz administratīvu un tehnisku palīdzību, ko Komisija var izmantot standartizācijas darbībām.

19. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija nodrošina, lai, īstenojot darbības, ko finansē saskaņā ar šo regulu, tiktu aizsargātas Savienības finanšu intereses, piemērojot preventīvus pasākumus pret krāpšanu, korupciju un citām prettiesiskām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes

un atgūstot nepareizi izmaksātas summas, kā arī, ja atklāti pārkāpumi, piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus sodus saskaņā ar Regulām (EK, Euratom) Nr. 2988/95, (Euratom, EK) Nr. 2185/96 un (EK) Nr. 1073/1999.

2. Attiecībā uz Savienības darbībām, ko finansē saskaņā ar šo regulu, Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā definētais pārkāpuma jēdziens nozīmē jebkuru Savienības tiesību akta pārkāpumu vai līgumsaistību pārkāpumu ekonomikas dalībnieka darbības vai bezdarbības dēļ, kura sekas ir vai būtu bijušas kaitējums nepamatota izdevumu posteņa veidā Savienības vispārējam budžetam vai tās pārvaldītiem budžetiem.

3. Nolīgumos un līgumos, kas izriet no šīs regulas, paredz Komisijai vai tās pilnvarotam pārstāvim veicamo uzraudzību un finanšu kontroli, kā arī Eiropas Revīzijas palātai veicamās revīzijas, ko vajadzības gadījumā var veikt uz vietas.

VI NODAĻA

DELEĢĒTIE AKTI, KOMITEJA UN ZIŅOŠANA

20. pants

Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21. pantu attiecībā uz šīs regulas pielikumu grozījumiem, lai:

a) atjauninātu I pielikumā iekļauto Eiropas standartizācijas organizāciju sarakstu, ņemot vērā nosaukuma vai struktūras izmaiņas;

b) pielāgotu Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras atbilst šīs regulas III pielikumā noteiktajiem kritērijiem, piemērojamos kritērijus turpmākām pārmaiņām attiecībā uz to bezpeļņas statusu un pārstāvību. Šādi pielāgojumi nerada jaunus kritērijus un neatceļ esošos kritērijus vai organizāciju kategoriju.

21. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 1. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei..

5. Saskaņā ar 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

22. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma iesniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vienkāršs komitejas locekļu vairākums.

23. pants

Komitejas sadarbība ar standartizācijas organizācijām un iesaistītajām personām

Regulas 22. panta 1. punktā minētā komiteja strādā, sadarbojoties ar Eiropas standartizācijas organizācijām un Eiropas iesaistītajām organizācijām, kuras saņem Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu.

24. pants

Ziņojumi

1. Eiropas standartizācijas organizācijas nosūta Komisijai gada ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Tajā iekļauj plašāku informāciju par:

- šīs regulas 4., 5., 10., 15. un 17. panta īstenošanu;
- MVU, patērētāju organizāciju un vides aizsardzības un sabiedrības iesaistīto pārstāvju pārstāvību valstu standartizācijas iestādēs;

c) MVU pārstāvību, pamatojoties uz 6. panta 3. punktā minētajiem gada ziņojumiem;

d) IKT izmantošanu standartizācijas sistēmā;

e) sadarbību starp valstu standartizācijas iestādēm un Eiropas standartizācijas organizācijām.

2. Eiropas iesaistītās organizācijas, kas saņēmušas Savienības finansējumu saskaņā ar šo regulu, reizi gadā nosūta Komisijai ziņojumu par savām darbībām. Ziņojumā iekļauj plašāku informāciju par piederību šīm organizācijām un 16. pantā minētajām darbībām.

3. Līdz 2015. gada 31. decembrim un vēlāk reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Ziņojumā iekļauj 1. un 2. punktā minēto gada ziņojumu analīzi, izvērtējumu par Savienības finansēto standartizācijas darbību atbilstību, ievērojot Savienības tiesību aktu un politikas virzienu prasības, kā arī novērtējumu attiecībā uz potenciāliem jauniem pasākumiem, ar kuriem vienkāršot Eiropas standartizācijas finansēšanu un samazināt administratīvo slogu Eiropas standartizācijas organizācijām.

25. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2015. gada 2. janvārim izvērtē ar šīs regulas 10. pantu izveidotās procedūras ietekmi uz standartizācijas pieprasījumu izdošanas termiņiem. Komisija iepazīstina ar saviem secinājumiem ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei. Atbilstīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno likumdošanas priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

26. pants

Grozījumi

1. Tiek svītroti šādi noteikumi:

- Direktīvas 89/686/EEK 6. panta 1. punkts;
- Direktīvas 93/15/EEK 5. pants;
- Direktīvas 94/9/EK 6. panta 1. punkts;
- Direktīvas 94/25/EK 6. panta 1. punkts;
- Direktīvas 95/16/EK 6. panta 1. punkts;
- Direktīvas 97/23/EK 6. pants;

- g) Direktīvas 2004/22/EK 14. pants;
- h) Direktīvas 2007/23/EK 8. panta 4. punkts;
- i) Direktīvas 2009/23/EK 7. pants;
- j) Direktīvas 2009/105/EK 6. pants.

Atsauces uz minētajiem svītrotajiem noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šīs regulas 11. pantu.

2. Direktīvu 98/34/EK groza šādi:

- a) svītros 1. panta 6. līdz 10. punktu;
- b) svītros 2., 3. un 4. pantu;
- c) Direktīvas 6. panta 1. punktā svītros tekstu "ar I un II pielikumā minēto standartu institūciju pārstāvjiem";
- d) svītros 6. panta 3. punkta pirmo ievilkumu;
- e) svītros 6. panta 4. punkta a), b) un e) apakšpunktu;
- f) Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu:

"7. pants

Dalībvalstis saskaņā ar 8. panta 1. punktu dara Komisijai zināmus visus pieprasījumus standartu institūcijām sagatavot tehniskos parametrus vai standartu konkrētām precēm, lai par šādām precēm pieņemtu tehniskos noteikumus, kā tehnisku noteikumu projektus, un paziņo to pieņemšanas pamatojumu.";

- g) Direktīvas 11. panta otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

"Saņemto paziņojumu gada statistiku Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*";

- h) svītros I un II pielikumu.

Atsauces uz minētajiem svītrotajiem noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas izklāstīta šīs regulas IV pielikumā.

27. pants

Valsts standartizācijas iestādes

Dalībvalstis paziņo Komisijai savas standartizācijas iestādes.

Komisija publicē valstu standartizācijas iestāžu sarakstu un tā atjauninājumus *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Pārejas noteikumi

Atsauces uz Direktīvu 98/34/EK Savienības tiesību aktos, kas paredz pieņemumu par atbilstību pamatprasībām, piemērojot saskaņotos standartus, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK, uzskata par atsaucēm uz šo regulu, izņemot atsauces uz komiteju, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 98/34/EK attiecībā uz tehniskajiem noteikumiem 5. pantu.

Ja kādā Savienības tiesību aktā ir paredzēta procedūra iebildumu izvirzīšanai pret saskaņotajiem standartiem, uz minēto tiesību aktu neattiecas šīs regulas 11. pants.

29. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 1673/2006/EK un Lēmumu 87/95/EEK ar šo atceļ.

Atsauces uz atceltajiem lēmumiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas izklāstīta šīs regulas IV pielikumā..

30. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

*I PIELIKUMS***EIROPAS STANDARTIZĀCIJAS ORGANIZĀCIJAS**

1. *CEN* – Eiropas Standartizācijas komiteja
 2. *Cenelec* – Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja
 3. *ETSI* – Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts
-

II PIELIKUMS

PRASĪBAS IKT TEHNISKO SPECIFIKĀCIJU IDENTIFICĒŠANAI

1. Tehniskās specifikācijas ir tirgū pieņemtas, un to īstenošana nekaitē sadarbībai ar spēkā esošo Eiropas vai starptautisko standartu īstenošanu. To, vai specifikācija ir tirgū pieņemta, var parādīt ar reāliem piemēriem, kā dažādi tirgotāji to saderīgi īstenojuši.
2. Tehniskās specifikācijas ir saderīgas, jo tās nav pretrunā Eiropas standartiem, tas ir, tās aptver jomas, kur pārredzamā laikposmā nav paredzēts pieņemt jaunus Eiropas standartus, kur esošie standarti nav guvuši atsaucību tirgū vai kur šie standarti ir novecojuši, un kur pārredzamā laikposmā nav paredzēta tehnisko specifikāciju transponēšana Eiropas standartizācijas nodevumos.
3. Tehniskās specifikācijas izstrādā bezpeļņas organizācija, kas ir profesionāla sabiedrība, rūpniecības vai tirdzniecības apvienība vai cita dalībnieku organizācija, kura savas kompetences robežās izstrādā IKT tehniskās specifikācijas un nav Eiropas standartizācijas organizācija, valsts vai starptautiskā standartizācijas iestāde, izmantojot procesus, kas atbilst šādiem kritērijiem:
 - a) atklātība

tehniskās specifikācijas izstrādā atklātā lēmumu pieņemšanas procesā, kurā var piedalīties visas puses minēto tehnisko specifikāciju ietekmētajā tirgū vai tirgos;
 - b) konsenss:

lēmumu pieņemšanas procesa pamatā ir sadarbības un konsenss, tajā netiek izrādīta īpaša labvēlība nevienai iesaistītajai personai. Konsenss ir vispārēja vienošanās, kurā panāk, ka būtiskos jautājumos pret lēmumu neieilst neviena nozīmīga ieinteresēto personu daļa, un kuras gaitā cenšas ņemt vērā visu ieinteresēto personu viedokļus un samierināt visus konfliktējošos argumentus. Konsenss nenozīmē vienprātību;
 - c) pārredzamība:
 - i) visu informāciju par tehniskajām diskusijām un lēmumu pieņemšanu arhivē un identificē;
 - ii) informāciju par jaunām standartizācijas darbībām dara publiski un plaši zināmu, izmantojot piemērotus un pieejamus līdzekļus;
 - iii) lai panāktu līdzsvaru, mēģina iesaistīt visu attiecīgo kategoriju ieinteresētās puses;
 - iv) ņemtas vērā ieinteresēto pušu piezīmes un reaģēts uz tām.
4. tehniskās specifikācijas atbilst šādām prasībām:
 - a) atjaunināšana: tiek ilgstoši garantēts pastāvīgs atbalsts publicētajām specifikācijām un to atjaunināšana;
 - b) pieejamība: specifikācijas ir publiski pieejamas īstenošanai un izmantošanai ar samērīgiem noteikumiem (tostarp par samērīgu maksu vai bez maksas);
 - c) intelektuālā īpašuma tiesības, kas svarīgas specifikāciju īstenošanai, licencē saskaņā ar (taisnīgiem) samērīgiem un nediskriminējošiem ((F)RAND) noteikumiem, kuros pēc intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieka ieskatiem paredz būtisku intelektuālā īpašuma tiesību licencēšanu bez atlīdzības;
 - d) būtiskums:
 - i) specifikācijas ir efektīvas un būtiskas;
 - ii) specifikācijām jāatbilst tirgus vajadzībām un regulējumam;
 - e) neitralitāte un stabilitāte:
 - i) ja vien iespējams, specifikācijas ir orientētas uz darbības rezultātiem, nevis pamatojas uz konstrukcijas vai īpašību aprakstiem;
 - ii) specifikācijas nekropļo tirgu un neierobežo to īstenošanu iespējas izvēst konkurenci un inovāciju, pamatojoties uz specifikācijām;
 - iii) specifikāciju pamatā ir progresīvas zinātniskas un tehnoloģiskas izstrādes;

f) kvalitāte:

- i) kvalitāte un detalizācijas pakāpe ir pietiekami, lai būtu iespējams labāk izstrādāt savstarpēji konkurējošus sadarbīgus ražojumus un pakalpojumus;
 - ii) standartizētas saskarnes netiek slēptas, un tās uzrauga tikai organizācijas, kas pieņem tehniskās specifikācijas.
-

III PIELIKUMS

EIROPAS IESAISTĪTĀS ORGANIZĀCIJAS, KAM IR TIESĪBAS SAŅĒMT SAVIENĪBAS FINANSĒJUMU

1. Eiropas organizācija, kas pārstāv MVU standartizācijas darbībās un kas:
 - a) ir nevalstiska bezpeļņas organizācija;
 - b) kam statūtos noteiktie mērķi un darbības ir MVU interešu pārstāvēšana standartizācijas procesā Eiropas līmenī, to informētības palielināšana par standartizāciju un to motivēšana iesaistīties standartizācijas procesā;
 - c) vismaz divās trešdaļās dalībvalstu ir saņēmusi MVU bezpeļņas pārstāvības organizāciju pilnvarojumu pārstāvēt MVU intereses standartizācijas procesā Eiropas līmenī;
 2. Eiropas organizācija, kas pārstāv patērētāju Eiropas standartizācijas darbībās un kas:
 - a) ir nevalstiska bezpeļņas organizācija, neatkarīga no nozares, kam nav komerciālu un ar uzņēmējdarbību saistītu vai citādu konfliktējošu interešu;
 - b) kam statūtos noteiktie mērķi un darbības ir patērētāju interešu pārstāvēšana standartizācijas procesā Eiropas līmenī;
 - c) vismaz divās trešdaļās dalībvalstu ir saņēmusi valstu bezpeļņas patērētāju pārstāvības organizāciju pilnvarojumu pārstāvēt patērētāju intereses standartizācijas procesā Eiropas līmenī;
 3. Eiropas organizācija, kas pārstāv vides jomas intereses Eiropas standartizācijas darbībās un kas:
 - a) ir nevalstiska bezpeļņas organizācija, neatkarīga no nozares, kam nav komerciālu un ar uzņēmējdarbību saistītu vai citādu konfliktējošu interešu;
 - b) kam statūtos noteiktie mērķi un darbības ir vides jomas interešu pārstāvēšana standartizācijas procesā Eiropas līmenī;
 - c) vismaz divās trešdaļās dalībvalstu ir saņēmusi valstu bezpeļņas vides organizāciju pilnvarojumu pārstāvēt vides jomas intereses standartizācijas procesā Eiropas līmenī;
 4. Eiropas organizācija, kas pārstāv sabiedrības intereses Eiropas standartizācijas darbībās un kas:
 - a) ir nevalstiska bezpeļņas organizācija, neatkarīga no nozares, kam nav komerciālu un ar uzņēmējdarbību saistītu vai citādu konfliktējošu interešu;
 - b) kam statūtos noteiktie mērķi un darbības ir sabiedrības interešu pārstāvēšana standartizācijas procesā Eiropas līmenī;
 - c) vismaz divās trešdaļās dalībvalstu ir saņēmusi valstu bezpeļņas sociālo organizāciju pilnvarojumu pārstāvēt sabiedrības intereses standartizācijas procesā Eiropas līmenī.
-

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 98/34/EK	Šī regula
1. panta pirmās daļas 6. punkts	2. panta 1. punkts
1. panta pirmās daļas 7. punkts	—
1. panta pirmās daļas 8. punkts	2. panta 3. punkts
1. panta pirmās daļas 9. punkts	2. panta 8. punkts
1. panta pirmās daļas 10. punkts	2. panta 10. punkts
2. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	3. panta 2. punkts
2. panta 3. punkts	3. panta 3. un 4. punkts
2. panta 4. punkts	27. pants
2. panta 5. punkts	20. panta a) punkts
3. pants	4. panta 1. punkts
4. panta 1. punkts	3. panta 3. un 5. punkts un 4. panta 4. punkts
4. panta 2. punkts	—
6. panta 3. punkta pirmais ievilkums	—
6. panta 4. punkta a) apakšpunkts	20. panta a) punkts
6. panta 4. punkta b) apakšpunkts	—
6. panta 4. punkta e) apakšpunkts	10. panta 2. punkts
I pielikums	I pielikums
II pielikums	27. pants
Lēmums Nr. 1673/2006/EK	Šī regula
1. pants	1. pants
2. un 3. pants	15. pants
4. pants	—
5. pants	17. pants
6. panta 1. punkts	18. pants
6. panta 2. punkts	24. panta 3. punkts
7. pants	19. pants
Lēmums 87/95/EEK	Šī regula
1. pants	2. pants
2. pants	3. pants
3. pants	13. pants

Lēmums 87/95/EEK	Šī regula
4. pants	8. pants
5. pants	14. pants
6. pants	—
7. pants	—
8. pants	24. panta 3. punkts
9. pants	—

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1026/2012

(2012. gada 25. oktobris)

par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijā ("UNCLOS") un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolikumā par Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri attiecas uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību ("UNFSA") ir paredzēts, ka noteiktu transzonālo un tālu migrējošo zivju krājumu kopīgai pārvaldībai ir nepieciešama sadarbība starp visām valstīm, kuru ūdeņos atrodas krājums (piekrastes valstis), un valstīm, kuru zvejas flotes minēto krājumu izmanto (zvejotājas valstis). Šo sadarbību var izveidot reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju ("RZPO") satvarā vai, ja RZPO nav kompetences attiecībā uz konkrēto krājumu, izmantojot ad hoc pasākumus starp valstīm, kuras ir ieinteresētas zvejniecībā.

(2) Ja trešā valsts, kura ir ieinteresēta zvejniecībā, kas saistīta ar krājumu, attiecībā uz kuru minētajai valstij un Savienībai ir kopējas intereses, pienācīgi neņemot vērā esošos zvejas veidus vai citu valstu un Savienības tiesības, pienākumus un intereses, atļauj veikt zvejas darbības, kas apdraud minētā krājuma ilgtspējību un tā pārvaldībā nesadarbojas ar citām valstīm un Savienību, būtu jāpieņem īpaši pasākumi, lai mudinātu minēto valsti ieguldīt minētā krājuma saglabāšanā.

(3) Būtu jāuzskata, ka zivju krājumi ir neilgtspējīgā stāvoklī, ja tie netiek pastāvīgi uzturēti tādā līmenī, kas var nodro-

šināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, vai nepārsniedz šo līmeni, vai – ja šo līmeni nevar aplēst – ja krājumi netiek pastāvīgi uzturēti drošās bioloģiskās robežās.

(4) Ir nepieciešams paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem valsti var uzskatīt par tādu, kura atļauj neilgtspējīgu zveju un uz kuru attiecas pasākumi saskaņā ar šo regulu, tostarp procesu, kas piešķir attiecīgajai valstij tiesības tikt uzklaustītai, un sniedz tai iespēju pieņemt korektīvus pasākumus.

(5) Turklāt ir jānosaka pasākumu veidi, kurus var veikt attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju, un jāizstrādā vispārīgi nosacījumi šādu pasākumu pieņemšanai, lai to pamatā būtu objektīvi kritēriji un lai tie būtu taisnīgi, rentabli un atbilstu starptautiskajām tiesībām, jo īpaši Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu.

(6) Šādu pasākumu mērķis būtu novērst stimulus zvejot kopēju interešu krājumu valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju. To var panākt, inter alia, ierobežojot to zivju produktu importēšanu, ko nozvejojusi kuģi, kuri zvejo kopēju interešu krājumā, kas atrodas to valstu kontrolē, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju, ierobežojot pieeju ostām minētajiem kuģiem vai nepieļaujot Savienības zvejas kuģu vai Savienības zvejas aprikojuma izmantošanu kopēju interešu krājuma zvejai, kas atrodas to valstu kontrolē, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju.

(7) Lai nodrošinātu, ka Savienības rīcība attiecībā uz zivju krājumu saglabāšanu ir efektīva un saskaņota, ir svarīgi, lai tiktu ņemti vērā pasākumi, kas izklāstīti Padomes Regulā (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju ⁽³⁾.

(8) Lai nodrošinātu, ka pasākumi, kas saskaņā ar šo regulu pieņemti pret valsti, ir videi draudzīgi, efektīvi, samērīgi un saderīgi ar starptautiskajiem noteikumiem, pirms to pieņemšanas ir nepieciešams izvērtēt to paredzamās sekas vides aizsardzības, tirdzniecības, ekonomiskajā un sociālajā jomā.

(9) Ja pasākumi, kas saskaņā ar šo regulu pieņemti pret valsti, ir neefektīvi un tiek turpināts uzskatīt, ka minētā valsts ir tāda, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, saskaņā ar šo regulu var tikt pieņemti turpmāki pasākumi.

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 112. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 25. septembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

- (10) Pasākumus, kas saskaņā ar šo regulu pieņemti pret valsti, būtu jāizbeidz piemērot, ja valsts, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, ir pieņēmusi pasākumus, kas vajadzīgi tās ieguldījumam kopējo interešu krājuma saglabāšanai.
- (11) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai ar mērķi noteikt valsti, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, pieņemt pasākumus pret šādu valsti un lemt par šādu pasākumu piemērošanas apturēšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.
- (12) Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties, ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar saskaņā ar šo regulu īstenotu pasākumu piemērošanas beigām, tas vajadzīgs nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula nosaka pamatu konkrētu pasākumu pieņemšanai attiecībā uz trešo valstu ar zvejniecību saistītām darbībām un politikas nostādņēm ar mērķi nodrošināt tādu krājumu ilgtermiņa saglabāšanu, attiecībā uz kuriem Savienībai un minētajām trešām valstīm ir kopējas intereses.

2. Pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, var piemērot visos gadījumos, kuros ir nepieciešama sadarbība starp trešām valstīm un Savienību kopēju interešu krājumu kopīgai pārvaldībai, tostarp tad, ja šī sadarbība notiek RZPO vai līdzīgu struktūru satvarā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "kopēju interešu krājums" nozīmē zivju krājumu, kura ģeogrāfiskā izplatība padara to pieejamu gan Savienībai, gan trešām valstīm un kura pārvaldībai ir nepieciešama sadarbība starp šādām valstīm un Savienību, gan divpusējās, gan daudzpusējās attiecībās;
- b) "saistītās sugas" nozīmē jebkuras zivis, kas pieder tai pašai ekosistēmai kā kopējo interešu krājums un kas barojas no minētā krājuma vai ir tā barība, ar to konkurē par barību un dzīves telpu vai atrodas tajā pašā zvejas apgabalā un kas tiek izmantotas vai dažkārt notvertas tās pašas zvejniecības vai zvejniecību laikā;

- c) "reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija" vai "RZPO" ir apakšreģionāla, reģionāla vai līdzīga organizācija, kuras kompetencē saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem ir izveidot saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kuri piemērojami dzīvīem jūras resursiem, kas saskaņā ar dibināšanas konvenciju vai nolīgumu ir nodoti tās pārziņā;
- d) "importēšana" ir zivju vai zivsaimniecības produktu ieviešana Savienības teritorijā, tostarp pārkraušanai citā kuģī tās teritorijā esošajās ostās;
- e) "pārkraušana citā kuģī" ir uz zvejas kuģa esošo zivju vai zivsaimniecības produktu daļēja vai pilnīga pārkraušana citā zvejas kuģī;
- f) "neilgtspējīgs stāvoklis" ir apstākļi, kad krājums netiek pastāvīgi uzturēts līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, vai nepārsniedz šo līmeni, vai – ja šo līmeni nevar aplēst – kad krājums netiek pastāvīgi uzturēts drošās bioloģiskās robežās; krājuma līmeni, kas norāda uz krājuma neilgtspējīgu stāvokli nosaka, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju;
- g) "drošas bioloģiskās robežas" ir krājuma apjoma robežas, kurās ar lielu varbūtību tas var pašatjaunoties, vienlaikus pieļaujot lielu tā nozveju;
- h) "valsts" ir trešā valsts, tostarp teritorijas ar pašnoteiktā statusu un tām piešķirtām pilnvarām dzīvo jūras resursu saglabāšanas un pārvaldības jomā.

3. pants

Valstis, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju

Valsti var uzskatīt par valsti, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, ja:

- a) tā nesadarbojas kopēju interešu krājuma pārvaldībā, pilnībā ievērojot UNCLOS un UNFSA noteikumus vai jebkurus citus starptautiskos nolīgumus vai tiesību aktus; un
- b) vai nu:
- i) tā nepieņem vajadzīgos zvejniecības pārvaldības pasākumus; vai
- ii) tā pieņem zvejniecības pārvaldības pasākumus, pienācīgi neņemot vērā citu valstu un Savienības tiesības, intereses un pienākumus, un minētie zvejniecības pārvaldības pasākumi, skatot tos saistībā ar citās valstīs un Savienībā veiktajiem pasākumiem, noved pie zvejas darbībām, kuras varētu izraisīt krājuma neilgtspējīgu stāvokli. Šo nosacījumu uzskata par izpildītu arī tad, ja minētās valsts

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

pieņemtie zvejniecības pārvaldības pasākumi neizraisīja krājuma neilgtspējīgu stāvokli vienīgi citu valstu pieņemtu pasākumu dēļ.

4. pants

Pasākumi attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju

1. Komisija ar īstenošanas aktiem attiecībā uz valsti, kura atļauj neilgtspējīgu zveju, var pieņemt šādus pasākumus:

- a) noteikt minēto valsti kā valsti, kura atļauj neilgtspējīgu zveju;
- b) vajadzības gadījumā noteikt atsevišķus minētās valsts kuģus vai zvejas flotes, kam jāpiemēro konkrēti pasākumi;
- c) noteikt kvantitatīvus ierobežojumus tādu zivju importēšanai, kuras ir no kopēju interešu krājuma un kuras ir nozvejotas minētās valsts kontrolē, un tādu zivsaimniecības produktu importēšanai, kas izgatavoti no šādām zivīm vai kuras ir to sastāvā;
- d) noteikt kvantitatīvus ierobežojumus saistīto sugu un zivsaimniecības produktu, kas izgatavoti no šādām zivīm vai kuras ir to sastāvā, importam, ja tie ir nozvejoti, zvejojot kopēju interešu krājumā minētās valsts kontrolē; pieņemot pasākumu, Komisija saskaņā ar šīs regulas 5. panta 4. punktu, piemērojot proporcionālītātes principu, nosaka, kuras sugas un to nozveja ietilpst pasākuma piemērošanas jomā;
- e) noteikt ierobežojumus Savienības ostu izmantošanai kuģiem, kas kuģo ar minētās valsts karogu un zvejo kopējo interešu krājumu un/vai saistītās sugas, un kuģiem, kas pārvadā zivis un zivsaimniecības produktus, kuru izcelsme ir no kopēju interešu krājuma un/vai saistītajām sugām, kuras nozvejojuši kuģi, kas kuģo ar minētās valsts karogu, vai kuģi, kurus tā ir pilnvarojusi, bet kas kuģo ar citas valsts karogu; šādus ierobežojumus nepiemēro nepārvaramas varas vai kuģa katastrofas gadījumos UNCLOS 18. panta nozīmē attiecībā uz stingri nepieciešamiem pakalpojumiem, lai novērstu minētās situācijas;
- f) aizliegt Savienības ekonomikas dalībniekiem tādu zvejas kuģu iegādi, kuri kuģo ar minētās valsts karogu;
- g) aizliegt karoga maiņu zvejas kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, pret minētās valsts karogu;
- h) aizliegt dalībvalstīm atļaut fraktēšanas nolīgumu slēgšanu, ar ko Savienības ekonomikas dalībnieki fraktē savus kuģus ekonomikas dalībniekiem no minētās valsts;
- i) aizliegt uz minēto valsti eksportēt zvejas kuģus, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, vai zvejas aprīkojumu un materiālus, kas vajadzīgi, lai zvejotu kopējo interešu krājumus;

j) aizliegt privāto tirdzniecības darījumu noslēgšanu starp Savienības ekonomikas dalībniekiem un minēto valsti, lai zvejas kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, izmantotu minētās valsts zvejas iespējas;

k) aizliegt kopīgas zvejas darbības, kurās iesaistīti zvejas kuģi, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, un zvejas kuģi, kas kuģo ar minētās valsts karogu.

2. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 8. panta 2. punktā.

5. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu

1. Pasākumi, kas minēti 4. pantā:

- a) ir saistīti ar kopēju interešu krājumu saglabāšanu;
- b) tiek īstenoti kopā ar ierobežojumiem attiecībā uz zveju ar Savienības kuģiem vai uz ražošanu vai patēriņu Savienībā, kas piemērojami zivīm un zivsaimniecības produktiem, kas izgatavoti no šādām zivīm vai kuras ir to sastāvā, attiecībā uz tām zivju sugām, par kurām ir pieņemti pasākumi;
- c) ir samērīgi ar īstenojamiem mērķiem un saderīgi ar saistībām, ko nosaka starptautiskās konvencijas, kurās Savienība ir Puse, un jebkādām citām attiecīgu starptautisko tiesību normām.

2. Šīs regulas 4. pantā minētie pasākumi ņem vērā jau veiktos pasākumus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1005/2008.

3. Šīs regulas 4. pantā minētos pasākumus nepiemēro tādā veidā, kas radītu patvaļīgu vai neattaisnojamu diskrimināciju starp valstīm, uz kurām attiecas vienādi nosacījumi, vai slēptu starptautiskās tirdzniecības ierobežojumu.

4. Pieņemot 4. pantā minētos pasākumus, Komisija nolūkā nodrošināt, ka minētie pasākumi ir videi draudzīgi, efektīvi, samērīgi un saderīgi ar starptautiskajiem noteikumiem, novērtē šo pasākumu vides, tirdzniecības, ekonomiskās un sociālās īstermiņa un ilgtermiņa sekas un ar to īstenošanu saistīto administratīvo slogu.

5. Šīs regulas 4. pantā minētie pasākumi paredz piemērotu sistēmu kompetentām iestādēm to izpildei.

6. pants

Procedūras pirms pasākumu pieņemšanas attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju

1. Ja Komisija uzskata par vajadzīgu pieņemt 4. pantā minētos pasākumus, tā paziņo attiecīgajai valstij par nodomu

noteikt šo valsti kā tādu, kas atļauj neilgtspējīgu zveju. Šādos gadījumos nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2. Minētajā paziņojumā iekļauj informāciju par iemesliem, kāpēc valsts noteikta par tādu, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, un apraksta, kādus pasākumus attiecībā uz to var veikt saskaņā ar šo regulu.

3. Pirms 4. pantā minēto pasākumu pieņemšanas Komisija attiecīgai valstij nodrošina pienācīgu iespēju rakstiski atbildēt uz paziņojumu un labot situāciju viena mēneša laikā no minētā paziņojuma saņemšanas brīža.

7. pants

Pasākumu piemērošanas laikposms attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju

1. Šīs regulas 4. pantā minētos pasākumus vairs nepiemēro pēc tam, kad valsts, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, pieņem atbilstīgus korektīvus pasākumus, kas vajadzīgi kopēju interešu krājuma saglabāšanai un pārvaldībai, un minētie korektīvie pasākumi:

- a) ir pieņemti patstāvīgi vai par kuriem ir panākta vienošanās apspriedēs ar Savienību un vajadzības gadījumā arī citām attiecīgajām valstīm; un
- b) neapdraud tādu pasākumu ietekmi, kurus attiecīgo zivju krājumu saglabāšanai Savienība veic autonomi vai sadarbībā ar citām valstīm.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot, vai ir ievēroti 1. punktā paredzētie nosacījumi, un, ja nepieciešams, nolemjot apturēt to pasākumu piemērošanu, kuri saistībā ar attiecīgo

valsti pieņemti saskaņā ar 4. pantu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 8. panta 2. punktā.

Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar neparedzētiem ekonomiskiem un sociāliem traucējumiem, Komisija saskaņā ar 8. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties, lai nolemtu apturēt to pasākumu piemērošanu, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu.

8. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

4. Novērtējuma, kas minēts 5. panta 4. punktā, rezultātus kopā ar tajā minētajiem dokumentiem dara pieejamus Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 10. panta 4. punktā minēto procedūru.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1027/2012

(2012. gada 25. oktobris),

ar ko Regulu (EK) Nr. 726/2004 groza attiecībā uz farmakovigilanci

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu un 168. panta 4. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lai reģistrētu zāļu uzraudzība būtu pārredzama, zāles, kam piemēro noteiktus pēcreģistrācijas drošuma nosacījumus, būtu sistemātiski jāiekļauj to zāļu sarakstā, kurām piemēro papildu uzraudzību, kas paredzēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru ⁽³⁾.
- (2) Turklāt tirdzniecības atļaujas turētāja brīvprātīgai rīcībai nebūtu jārada situācija, kad bažas par Savienībā reģistrētu zāļu risku vai labumu netiek pienācīgi ņemtas vērā visās dalībvalstīs. Tāpēc tirdzniecības atļaujas turētājam būtu jāinformē Eiropas Zāļu aģentūra par iemesliem, kuru dēļ zāles tiek atsauktas vai tiek pārtraukta to laišana tirgū, vai tiek pieprasīts anulēt vai neatjaunot tirdzniecības atļauju.
- (3) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, paredzēt īpašus farmakovigilances noteikumus un uzlabot tādu cilvēkiem paredzētu zāļu drošumu, kas reģistrētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar

minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(4) Tāpēc Regula (EK) Nr. 726/2004 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 726/2004 ar šo groza šādi:

1) regulas 13. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tirdzniecības atļaujas turētājs paziņo Aģentūrai tad, ja attiecīgo zāļu laišana dalībvalsts tirgū uz laiku vai pastāvīgi tiek pārtraukta. Izņemot ārkārtējus apstākļus, šādu paziņojumu sniedz vismaz divus mēnešus pirms tam, kad zāles pārtrauc laist tirgū. Tirdzniecības atļaujas turētājs saskaņā ar 14.b pantu informē Aģentūru par šādas rīcības iemesliem.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“14.b pants

1. Tirdzniecības atļaujas turētājs nekavējoties paziņo Aģentūrai par jebkuru darbību, ko tas veic, lai apturētu zāļu tirgošanu, atsauktu zāles no tirgus, pieprasītu tirdzniecības atļaujas atsaukšanu vai nepieteiktos tirdzniecības atļaujas atjaunošanai, un par attiecīgās rīcības iemesliem. Tirdzniecības atļaujas turētājs jo īpaši ziņo par to, vai šādas rīcības pamatā ir kāds no Direktīvas 2001/83/EK 116. pantā vai 117. panta 1. punktā izklāstītajiem apsvērumiem.

2. Informāciju, ievērojot šā panta 1. punktu, tirdzniecības atļaujas turētājs sniedz arī gadījumos, ja tas noticis trešā valstī un ja šādas rīcības pamatā ir kāds no Direktīvas 2001/83/EK 116. pantā vai 117. panta 1. punktā minētajiem iemesliem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos gadījumos Aģentūra, lieki nevilcinoties, nosūta šo informāciju dalībvalstu kompetentajām iestādēm.”;

3) regulas 20. panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 202. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 4. oktobra lēmums.

⁽³⁾ OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.

“8. Ja procedūra ir ar farmakovigilanci saistītu datu novērtēšanas rezultāts, Aģentūras atzinumu saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņem Cilvēkiem paredzēto zāļu komiteja, pamatojoties uz Farmakovigilances riska novērtējuma padomdevējas komitejas ieteikumu, un piemēro Direktīvas 2001/83/EK 107.j panta 2. punktu.”;

4) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

1. Aģentūra sadarbībā ar dalībvalstīm izveido, uztur un publisko to zāļu sarakstu, kurām piemēro papildu uzraudzību.

Šajā sarakstā iekļauj nosaukumus un aktīvās vielas:

a) zālēm, kuras reģistrētas Savienībā un kuras satur jaunu aktīvu vielu, kas līdz 2011. gada 1. janvārim nebija nevienai Savienībā reģistrētu zāļu sastāvā;

b) jebkurām bioloģiskas izcelsmes zālēm, uz kurām neattiecas a) apakšpunkts un kuras reģistrētas pēc 2011. gada 1. janvāra;

c) zālēm, kuras reģistrētas saskaņā ar šo regulu, ievērojot nosacījumus, kas minēti 9. panta 4. punkta cb) apakšpunktā, 10.a panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā vai 14. panta 7. vai 8. punktā;

d) zālēm, kuras reģistrētas saskaņā ar Direktīvu 2001/83/EK, ievērojot tās 21.a panta pirmās daļas b) un c) punktā, 22. pantā vai 22.a panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos nosacījumus.

1.a Pēc Komisijas pieprasījuma un pēc apspriešanās ar Farmakovigilances riska novērtējuma padomdevēju komiteju zāles, kas reģistrētas saskaņā ar šo regulu, ievērojot nosacījumus, kuri minēti 9. panta 4. punkta c), ca) vai cc) apakšpunktā, 10.a panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā vai 21. panta 2. punktā, arī var iekļaut šā panta 1. punktā minētajā sarakstā.

Pēc valsts kompetentās iestādes pieprasījuma un pēc apspriešanās ar Farmakovigilances riska novērtējuma padomdevēju komiteju zāles, kas ir reģistrētas saskaņā ar Direktīvu 2001/83/EK, un ievērojot šīs direktīvas 21.a panta pirmās daļas a), d), e) vai f) punktā, 22.a panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā vai 104.a panta 2. punktā minētos nosacījumus, arī var iekļaut šā panta 1. punktā minētajā sarakstā.

2. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā iekļauj elektronisku saiti uz informāciju par zālēm un uz riska pārvaldības plāna kopsavilkumu.

3. Gadījumos, kas minēti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, Aģentūra izņem zāles no saraksta, tiklīdz ir pagājuši pieci gadi pēc Savienības termiņa, kas minēts Direktīvas 2001/83/EK 107.c panta 5. punktā.

Šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā un 1.a punktā minētajos gadījumos Aģentūra izņem zāles no saraksta, tiklīdz nosacījumi ir izpildīti.

4. Attiecīgo 1. punktā minētajā sarakstā iekļauto zāļu aprakstā un lietošanas instrukcijā ir norāde “Šīm zālēm tiek piemērota papildu uzraudzība”. Pirms šīs norādes ir melns simbols, ko Komisija, pamatojoties uz Farmakovigilances riska novērtējuma padomdevējas komitejas ieteikumu, izvēlas līdz 2013. gada 2. jūlijam, un tam seko atbilstīgs standarti-zēts paskaidrojošs teikums.

4.a Līdz 2018. gada 5. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 1. punktā minētā saraksta izmantošanu, pamatojoties uz pieredzi un datiem, ko sniegušas dalībvalstis un Aģentūra.

Attiecīgā gadījumā Komisija, pamatojoties uz minēto ziņojumu un pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un citām ieinteresētajām personām, iesniedz priekšlikumu, lai grozītu noteikumus attiecībā uz 1. punktā minēto sarakstu.”;

5) regulas 57. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otrās daļas c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) koordinē Savienībā reģistrētu zāļu uzraudzību un sniedz ieteikumus par pasākumiem, kas veicami, lai garantētu minēto zāļu drošu un efektīvu lietošanu, un jo īpaši koordinē farmakovigilances pienākumu un sistēmu novērtēšanu un īstenošanu un šādas īstenošanas uzraudzību;

d) izmantojot datubāzi, kas ir pastāvīgi pieejama visām dalībvalstīm, salīdzina un izplata informāciju par Savienībā reģistrētu zāļu iespējamām blakusparādībām;”;

b) panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) tirdzniecības atļaujas turētāji, izmantojot a) apakšpunktā minēto formātu, ne vēlāk kā 2012. gada 2. jūlijā elektroniski iesniedz Aģentūrai informāciju par visām cilvēkiem paredzētajām zālēm, kas ir reģistrētas Savienībā.”;

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2013. gada 5. jūnijs, izņemot ar šo regulu grozītos Regulas (EK) Nr. 726/2004 23. panta 4. punktu, 57. panta 1. punkta otrās daļas c) un d) apakšpunktu un 57. panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, kurus piemēro no 2012. gada 4. decembris.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1028/2012

(2012. gada 25. oktobris),

ar ko attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar 103.o pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") ⁽⁴⁾, dalībvalstis vīnogulāju audzētājiem saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu var piešķirt savstarpēji nesaistītu atbalstu. Vairākas dalībvalstis ir izmantojušas šo īpašo atbalsta pasākumu.
- (2) Tomēr fakts, ka dalībvalstis pārvedumus no atbalsta programmām uz vienotā maksājuma shēmu var grozīt reizi gadā un ka atbalsta programmu termiņš ir pieci gadi, savukārt tiesības uz maksājumu, kas ir pamatā tiešajiem maksājumiem, tiek piešķirtas uz nenoteiktu laiku, ir radījis administratīvu un budžeta slogu.
- (3) Lai vienkāršotu šā īpašā atbalsta pasākuma pārvaldību un lai nodrošinātu tā saskaņotību ar lauksaimniekiem paredzētu tiešu atbalsta shēmu noteikumu mērķiem, ir lietderīgi to pārveidot, paredzot dalībvalstīm iespēju uz visiem laikiem samazināt atbalsta programmām vīnogulāju audzētājiem nozarē piešķirtos līdzekļus un tādējādi palielināt valstij noteikto tiešo maksājumu maksimālo apjomu.
- (4) Ir lietderīgi dalībvalstīm ļaut 2014. gadā turpināt atbalsta piemērošanu, kas ir paredzēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.o pantā.

(5) Tādēļ Regula (EK) Nr. 1234/2007 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1234/2007 groza šādi:

1) regulas 103.n pantā iekļauj šādu punktu:

"1.a Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt, sākot no 2015. gada, samazināt summas, kas pieejamas programmu atbalstam un kuras minētas Xb pielikumā, lai palielinātu Regulas (EK) Nr. 73/2009 40. pantā paredzēto valstij noteikto tiešo maksājumu maksimālo apjomu.

Summa, kas rodas pirmajā daļā minētā samazinājuma rezultātā, uz visiem laikiem tiek saglabāta Regulas (EK) Nr. 73/2009 40. pantā paredzētajā valstij noteiktajā tiešo maksājumu maksimālajā apjomā un vairs nav pieejama 103.p līdz 103.y pantā uzskaitīto pasākumu īstenošanai."

2) regulas 103.o pantu aizstāj ar šādu:

"103.o pants

Vienotā maksājuma shēma un atbalsts vīnogulāju audzētājiem

1. Līdz 2012. gada 1. decembrim dalībvalstis var nolemt vīnogulāju audzētājiem sniegt atbalstu 2014. gadam, piešķirot tiesības uz maksājumu Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 1. nodaļas nozīmē.

Ja pirmajā daļā minētā atbalsta summa ir lielāka par atbalsta summu, kas tika sniegta 2013. gadam, attiecīgās dalībvalstis izmanto starpību, lai piešķirtu tiesības uz maksājumu vīnogulāju audzētājiem Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 1. nodaļas nozīmē saskaņā ar minētās regulas IX pielikuma C punktu.

2. Dalībvalstis, kas plāno sniegt 1. punktā minēto atbalstu, paredz noteikumu šādam atbalstam savās atbalsta programmās saskaņā ar 103.k panta 3. punktu.

3. Šā panta 1. punktā minētais atbalsts 2014. gadam:

a) ir ietverts vienotā maksājuma shēmā, un tas vairs nav pieejams saskaņā ar 103.k panta 3. punktu par pasākumiem, kas ir uzskaitīti 103.p līdz 103.y pantā;

b) proporcionāli samazina līdzekļus, kas atbalsta programmās pieejami par 103.p līdz 103.y pantā uzskaitītajiem pasākumiem."

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 116. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 174. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 4. oktobra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1029/2012

(2012. gada 25. oktobris),

ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības (turpmāk "Savienība") un Pakistānas Islāma Republikas (turpmāk "Pakistāna") attiecību pamatā ir sadarbības nolīgums, kas stājās spēkā 2004. gada 1. septembrī ⁽²⁾. Viens no tā svarīgākajiem mērķiem ir nodrošināt, lai tiktu radīti nosacījumi sadarbības nolīguma pušu tirdzniecībai, un veicināt tās kāpumu un attīstību. Būtisks šā nolīguma elements ir arī cilvēktiesību, tostarp galveno darba tiesību, un demokrātijas principu ievērošana.
- (2) 2010. gada jūlijā un augustā pēc spēcīgiem musonu lietiemiem lielu Pakistānas daļu, īpaši *Balochistan*, *Khyber Pakhtunkhwa*, *Punjab*, *Sindh* un *Gilgit-Baltistan* reģionus, izpostīja plūdi. Saskaņā ar ANO datiem plūdi skāra aptuveni 20 miljonus iedzīvotāju un 20 % Pakistānas zemes, kas atbilst vismaz 160 000 kvadrātkilometriem, un 12 miljoniem cilvēku steidzami bija nepieciešama humāna palīdzība.
- (3) Šādā situācijā humānā palīdzība, protams, ir galvenais instruments, un kopš ārkārtas situācijas izveidošanās Savienība sniedza nozīmīgu atbalstu, apņēmoties sniegt Pakistānai ārkārtas palīdzību vairāk nekā par EUR 423 miljoniem.
- (4) Svarīgi izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai atbalstītu Pakistānas atveseļošanu no šīs katastrofas, tostarp ierosinātos ārkārtas tirdzniecības pasākumus Pakistānas eksporta palielināšanai nolūkā veicināt turpmāko ekonomikas attīstību, vienlaikus nodrošinot konsekvences un saskanības saglabāšanu visos līmeņos, lai izstrādātu ilgtspējīgu ilgtermiņa stratēģiju.
- (5) Šīs dabas katastrofas ārkārtīgi smagās sekas prasa tūlītēju un būtisku atbildes reakciju, kurā tiktu ņemta vērā Pakistānas partnerības ar Savienību ģeostratēģiskā nozīme, galvenokārt saistībā ar Pakistānas būtisko lomu cīņā pret terorismu, vienlaikus stiprinot šā reģiona vispārējo attīstību, drošību un stabilitāti.
- (6) Vajadzētu būt iespējai autonomo tirdzniecības preferenču iedarbību izmērīt, konkrēti nosakot, cik Pakistānas strādājošajiem un nabadzīgajiem iedzīvotājiem ir radītas jaunas darba vietas, kādā mērā ir mazināta nabadzība un nodrošināta ilgtspējīga attīstība.
- (7) Eiropadome deklarācijā par Pakistānu, kas pievienota tās 2010. gada 16. septembra secinājumiem, nolēma pilnvarot ministrus steidzami panākt vienošanos par visaptverošu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumu kopumu, kas palīdzētu Pakistānai atveseļoties un veicinātu turpmāku attīstību, tostarp tajā iekļaujot vērienīgus tirdzniecības pasākumus, kas ir būtiski ekonomikas atveseļošanai un izaugsmei.
- (8) Konkrēti Eiropadome uzsvēra ciešo apņemšanos vienīgi Pakistānai piešķirt labāku tirgus piekļuvi Savienībai, izmantojot tūlītēju un uz laiku noteiktu nodokļu samazinājumu par galvenajām importa precēm no Pakistānas. Ņemot vērā minēto deklarāciju, Komisija ierosināja pasākumu kopumu, nosakot 75 tarifa pozīcijas, kas atbilst Pakistānas eksporta pamatnozarēm plūdu vissmagāk skartajos apgabalos, apgalvojot, ka, palielinot Pakistānas eksportu uz Savienību vismaz par EUR 100 miljoniem gadā, šim reģionam tiks sniegts reāls, būtisks un noderīgs atbalsts.
- (9) Pakistānas tirdzniecību ar Savienību galvenokārt veido tekstilpreces un apģērbi, kas saskaņā ar Komisijas datiem 2009. gadā bija 73,7 % no Pakistānas eksporta uz Savienību. Pakistāna eksportē arī etanolu un ādu, kas tāpat kā tekstilpreces un apģērbi ir jutīgi rūpniecības ražojumi dažās dalībvalstīs, kur šīs nozares darba vietas jau dažādā pakāpē ir skārusi pasaules ekonomikas lejupslīde. Minētās nozares ar grūtībām pielāgojas jaunajai globālajai tirdzniecības videi.
- (10) Tekstila nozare Pakistānas ekonomikā ir ļoti nozīmīga, jo tā saražo 8,5 % no valsts iekšzemes kopprodukta un tajā ir nodarbināti 38 % darbaspēka, no kura apmēram puse ir sievietes.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 4. oktobra lēmums.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2004/870/EK (2004. gada 29. aprīlis) par sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Pakistānas Islāma Republiku (OV L 378, 23.12.2004., 22. lpp.).

- (11) Ņemot vērā grūtības, ko Pakistānas iedzīvotājiem radīja šie postošie plūdi, ir lietderīgi paplašināt ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences, ko piešķir Pakistānai, uz ierobežotu laika periodu atceļot visus tarifus par dažām Pakistānas eksportam nozīmīgām precēm. Šādu tirdzniecības preferenču piešķiršanai būtu tikai ierobežota negatīva ietekme uz Savienības iekšzemes tirgu, un tai nevajadzētu negatīvi ietekmēt vismazāk attīstītās valstis, kas ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) locekles.
- (12) Minētie pasākumi tiek ierosināti kā daļa no ārkārtas pasākumu kopuma, reaģējot uz īpašo situāciju Pakistānā. Tiem nekādā gadījumā nebūtu jāklūst par precedentu Savienības tirdzniecības politikā ar citām valstīm.
- (13) Autonomās tirdzniecības preferences tiks piešķirtas kā atbrīvojums no muitas nodokļa par importu Savienībā vai tarifa likmes kvotu veidā.
- (14) Ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences piešķir ar noteikumu, ka Pakistāna ievēro attiecīgos produktu izcelsmes noteikumus un procedūras, kā arī iesaistās efektīvā administratīvā sadarbībā ar Savienību, lai novērstu jebkādas krāpšanas iespējas. Nopietni un sistemātiski preferenču piemērošanas nosacījumu pārkāpumi, krāpšana vai administratīva nesadarbošanās preču izcelsmes pārbaudēs ir pamats, lai preferences uz laiku atceltu.
- (15) Izcelsmes produktu jēdziena definīcijas, izcelsmes sertificēšanas un administratīvo sadarbības procedūru vajadzībām būtu jāpiemēro I daļas IV sadaļas 2. nodaļas 1. un 1.A iedaļa Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽¹⁾, izņemot minēto iedaļu 68. līdz 71., 90. līdz 97.i pantu un 97.j panta 2. punktu. Tomēr šādām vajadzībām attiecībā uz kumulatīvo izcelsmi būtu jāatļauj izmantot tikai Savienības izcelsmes materiālus. Nebūtu jāpiemēro reģionālā kumulācija un citi kumulācijas veidi, izņemot kumulāciju ar Savienības izcelsmes materiāliem, lai noteiktu to produktu izcelsmes statusu, uz kuriem attiecas šajā regulā noteiktās autonomās tirdzniecības preferences, lai nodrošinātu, ka Pakistānā tiek veikta pietiekama pārveidošana.
- (16) Saskaņā ar Līguma par PTO izveidošanu IX pantu autonomo tirdzniecības preferenču attiecināšana uz Pakistānu nozīmē, ka Savienība jāatbrīvo no saistību ievērošanas saskaņā ar 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (VVTT) I un XIII pantu. PTO Vispārējā padome 2012. gada 14. februārī piešķir šādu atbrīvojumu.
- (17) Lai nodrošinātu tūlītēju un ilgtspējīgu ietekmi uz Pakistānas ekonomikas atveseļošanas pēc plūdiem un saskaņā ar PTO piešķirto atbrīvojumu, ieteicams ierobežot autonomo tirdzniecības preferenču piemērošanas laiku līdz 2013. gada 31. decembrim.
- (18) Lai reaģētu ātri un nodrošinātu Pakistānai piešķirto autonomo tirdzniecības preferenču integritāti un pareizu darbību un lai nodrošinātu vienādu īstenošanas nosacījumus šai regulai par preferenču pagaidu atcelšanu ar muitu saistītu procedūru un pienākumu neizpildes dēļ, Pakistānas nopietnu un sistemātisku cilvēktiesību pamatprincipu un demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumu dēļ vai tādēļ, ka Pakistāna neievēro nosacījumu no 2012. gada 1. jūlija atturēties ieviest jaunus vai palielināt pašreizējos eksporta nodokļus vai līdzvērtīgus maksājumus, vai citus ierobežojumus vai aizliegumus eksportēt vai pārdot eksportam materiālus, ko izmanto tādu produktu ražošanai, uz kuriem attiecas šī regula, pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai, lai pieņemtu nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus, ja to prasa nenovēršami steidzami iemesli. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽²⁾.
- (19) Lai veiktu nepieciešamos tehniskos pielāgojumus to preču sarakstā, kurām piemēro autonomās tirdzniecības preferences, un lai izņemtu produktus no šīs regulas darbības jomas gadījumos, kad importa apjomi, uz ko attiecas šī regula, pārsniedz noteiktus līmeņus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz I un II pielikuma grozīšanu ar mērķi atspoguļot izmaiņas kombinētajā nomenklatūrā un izņemt produktus no šīs regulas darbības jomas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (20) Lai nekavējoties rīkotos saistībā ar būtisku importa palielināšanos produktiem, kuru imports Savienībā ir atbrīvots no muitas nodokļiem un var negatīvi ietekmēt ražotājus Savienībā, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, ar kuriem izņem produktus no šīs regulas darbības jomas, saskaņā ar steidzamības procedūru.

⁽¹⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

(21) Ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs regulas termiņa beigām Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par šo autonomo tirdzniecības preferenču ietekmi. Minētajā ziņojumā būtu jāiekļauj detalizēta analīze par šo preferenču ietekmi uz Pakistānas ekonomiku un to ietekmi uz tirdzniecību un Savienības tarifu ienākumiem, kā arī uz Savienības ekonomiku un darba vietām. Sniedzot ziņojumu, Komisijai jāņem vērā tas, kā autonomās tirdzniecības preferences ietekmējušas jaunu darba vietu radīšanu Pakistānas strādājošajiem un nabadzīgajiem iedzīvotājiem, kādā mērā mazināta nabadzība un nodrošināta ilgtspējīga attīstība,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Preferenču režīms

1. Importējot Savienībā Pakistānas izcelsmes produktus, kas iekļauti I pielikumā, tos atbrīvo no muitas nodokļiem.

2. Pakistānas izcelsmes produktus, kas iekļauti II pielikumā, atļauts importēt Savienībā, ievērojot īpašos noteikumus, kuri paredzēti 3. pantā.

2. pants

Preferenču režīma izmantošanas nosacījumi

1. Lai varētu izmantot 1. pantā noteikto preferenču režīmu, ir jānodrošina tas, ka:

a) tiek ievērota atbilstība produktu izcelsmes noteikumiem un saistītām procedūrām, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2454/93 I daļas IV sadaļas 2. nodaļas 1. un 1.A iedaļā, 1. un 2. apakšiedaļā, izņemot šo iedaļu 68. līdz 71. un 90. līdz 97.i pantu un 97.j panta 2. punktu. Tomēr attiecībā uz kumulatīvo izcelsmi, lai noteiktu to produktu izcelsmes statusu, uz kuriem attiecas šīs regulas 1. pantā paredzētais režīms, ir atļauta tikai kumulācija ar Savienības izcelsmes materiāliem. Reģionālā kumulācija un citi kumulācijas veidi, izņemot kumulāciju ar Savienības izcelsmes materiāliem, nav atļauti;

b) tiek ievērota atbilstība administratīvās sadarbības metodēm, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2454/93 I daļas IV sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļas 3. apakšiedaļā;

c) Pakistāna neveic nopietnus un sistemātiskus cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp attiecībā uz galvenajām darba tiesībām un demokrātijas un tiesiskuma pamatprincipiem;

d) Pakistāna no 2012. gada 1. jūlija atturas ieviest jaunus vai palielināt esošos eksporta nodokļus vai līdzvērtīgus maksājumus, vai citus ierobežojumus vai aizliegumus eksportēt uz

Savienību vai pārdot eksportam uz Savienību materiālus, ko galvenokārt izmanto tādu produktu ražošanai, uz kuriem attiecas minētais preferenču režīms.

2. Saskaņā ar šo regulu Pakistānas kompetento iestāžu izdotajās izcelsmes apliecībās uz "A veidlapas" 4. ailē ir šāda norāde "Autonomous measure – Regulation (EU) No 1029/2012 (1)" ("Autonomais pasākums – Regula (ES) Nr. 1029/2012").

3. pants

Tarifu kvotas

1. Produktus, kas norādīti II pielikumā, atļauts importēt Savienībā, atbrīvojot no muitas nodokļiem un ievērojot Savienības tarifu kvotas, kuras paredzētas minētajā pielikumā.

2. Tarifu kvotas, kas minētas 1. punktā un norādītas II pielikumā, pārvalda Komisija saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2454/93 308.a, 308.b un 308.c pantu.

4. pants

Produktu izņemšana no šīs regulas darbības jomas

1. Ja I pielikumā iekļauta Pakistānas izcelsmes produkta importa apjoms 2012. vai 2013. kalendārajā gadā palielinās vismaz par 25 % vai vairāk salīdzinājumā ar vidējo rādītāju 2009.–2011. gadā, minēto produktu izņem no regulas darbības jomas līdz attiecīgā gada beigām. Šā punkta piemērošanai Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 6. pantu, lai grozītu I pielikumu, izņemot minēto produktu no šīs regulas darbības jomas līdz attiecīgā gada beigām.

2. Minētajam deleģētajam aktam stājoties spēkā, 1. punktā minētā produkta importam piemēro "vislielākās labvēlības režīmam" paredzētos vai citus piemērojamos nodokļus.

5. pants

Pielikumu tehniski pielāgojumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 6. pantu, lai grozītu pielikumus, iekļaujot grozījumus un tehniskus pielāgojumus, kas vajadzīgi pēc kombinētās nomenklatūras un *Taric* apakšsadalījumu grozījumiem.

6. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 4. un 5. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. un 5. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz šīs regulas piemērošanas laiku.

(1) OV L 316, 14.11.2012., 43. lpp

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. un 5. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 4. un 5. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot deleģēto aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 6. panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

8. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja, kas izveidota ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 247.a panta 1. punktu un 248.a panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē. Minētā komiteja var pārbaudīt jebkuru tādu jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, ko ierosinājusi Komisija vai kas ierosināts pēc dalībvalsts pieprasījuma.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

9. pants

Pagaidu apturēšana

1. Ja Komisija uzskata, ka ir pietiekami pierādījumi par 2. pantā minēto nosacījumu neievērošanu, tā, lai reaģētu uz šo steidzamības situāciju, var pieņemt nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus, lai ne vairāk kā uz sešiem mēnešiem pilnībā vai daļēji apturētu šajā regulā paredzēto preferenču režīmu, ja tā vispirms ir:

- a) informējusi 8. panta 1. punktā minēto Komiteju;
- b) aicinājusi dalībvalstis veikt vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses vai nodrošinātu to, ka Pakistāna ievēro 2. pantu;
- c) publicējusi paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, norādot, ka ir pamats nopietnām šaubām par preferenču režīma piemērošanu vai par to, ka Pakistāna ievēro 2. pantu, kas var likt apšaubīt Pakistānas tiesības arī turpmāk izmantot ar šo regulu piešķirtās priekšrocības;
- d) informējusi Pakistānu par jebkuru saskaņā ar šo punktu pieņemto lēmumu, pirms tas stājas spēkā.

2. Pēc pagaidu apturēšanas perioda beigām Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumu par to, vai izbeigt apturēšanu vai pagarināt apturēšanas piemērošanas laikposmu.

3. Panta 1. un 2. punktā minētos īstenošanas pasākumus pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu attiecīgo informāciju, kas var pamatot preferenču pasākumu pagaidu apturēšanu vai turpināšanu.

10. pants

Ziņojums

Vēlākais līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas darbību un ietekmi.

11. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no tās spēkā stāšanās dienas līdz 2013. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

PRODUKTI, KURI IR ATBRĪVOTI NO MUITAS NODOKĻA

Produkti, kuriem jāpiemēro pasākumi, ir norādīti ar astoņu zīmju KN kodiem. Minēto kodu aprakstu var atrast I pielikumā Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽¹⁾. KN kodu apraksts sniegts tikai informācijai.

KN kods	Apraksts
0712 39 00	Kaltētas sēnes un trifeles, veselas, sagrieztas gabaliņos vai šķēlītēs, sasmalcinātas vai pulverī, bet tālāk neapstrādātas (izņemot atmatenes, ausaines (<i>Auricularia</i> spp.) un receklenes (<i>Tremella</i> spp.))
5205 12 00	Vienkārtas kokvilnas dzija no neķemmētām šķiedrām ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar lineāro blīvumu mazāku par 714,29 deciteksiem, bet ne mazāku par 232,56 deciteksiem (metriskais numurs lielāks par 14, bet nav lielāks par 43), nesagatavota mazumtirdzniecībai
5205 22 00	Vienkārtas kokvilnas dzija no ķemmētām šķiedrām ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar lineāro blīvumu mazāku par 714,29 deciteksiem, bet ne mazāku par 232,56 deciteksiem (metriskais numurs lielāks par 14, bet nav lielāks par 43), nesagatavota mazumtirdzniecībai
5205 32 00	Daudzkārtu vai šķeterēta kokvilnas dzija no neķemmētām šķiedrām ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar lineāro blīvumu vienkārtas dzijai mazāku par 714,29 deciteksiem, bet ne mazāku par 232,56 deciteksiem (metriskais numurs vienkārtas dzijai lielāks par 14, bet nav lielāks par 43), nesagatavota mazumtirdzniecībai
5205 42 00	Daudzkārtu vai šķeterēta kokvilnas dzija no ķemmētām šķiedrām ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar lineāro blīvumu vienkārtas dzijai mazāku par 714,29 deciteksiem, bet ne mazāku par 232,56 deciteksiem (metriskais numurs vienkārtas dzijai lielāks par 14, bet nav lielāks par 43), nesagatavota mazumtirdzniecībai
5208 11 90	Nebalināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu ne vairāk kā 100 g/m ² , izņemot audumus pārsēju, pārsienamo materiālu un medicīnas marles ražošanai
5208 12 16	Nebalināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85% no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 100 g/m ² , bet ne vairāk kā 130 g/m ² , ar platumu, kas nepārsniedz 165 cm
5208 12 19	Nebalināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85% no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 100 g/m ² , bet ne vairāk kā 130 g/m ² , ar platumu, kas pārsniedz 165 cm
5208 13 00	Nebalināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, 3 vai 4 pavedienu sarža pinuma, arī atgriezeniskā sarža
5208 19 00	Citādi nebalināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85% no masas vai vairāk
5208 21 90	Balināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu ne vairāk kā 100 g/m ² , izņemot audumus pārsēju, pārsienamo materiālu un medicīnas marles ražošanai
5208 22 19	Balināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 100 g/m ² , bet ne vairāk kā 130 g/m ² , ar platumu, kas pārsniedz 165 cm
5208 22 96	Balināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 130 g/m ² , ar platumu, kas nepārsniedz 165 cm
5208 29 00	Citādi balināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk
5208 51 00	Apdrukāti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu ne vairāk nekā 100 g/m ²

(1) OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

KN kods	Apraksts
5208 52 00	Apdrukāti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ²
5208 59 90	Citādi apdrukāti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk
5209 11 00	Nebalināti audekla pinuma kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ²
5209 12 00	Nebalināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ² , 3 vai 4 pavedienu sarža pinuma, arī atgriezeniskā sarža
5209 19 00	Citādi nebalināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk
5209 22 00	Nebalināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ² , 3 vai 4 pavedienu sarža pinuma, arī atgriezeniskā sarža
5209 29 00	Citādi balināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk
5209 32 00	Krāsoti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ² , 3 vai 4 pavedienu sarža pinuma, arī atgriezeniskā sarža
5211 12 00	Nebalināti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu mazāk nekā 85 % no masas, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar ķīmiskajām šķiedrām, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ² , 3 vai 4 pavedienu sarža pinuma, arī atgriezeniskā sarža
5407 81 00	Audumi no dzijas ar sintētisko pavedienu saturu mazāk nekā 85 % no masas, arī audumi no sintētiskiem monopavedieniem ar lineāro blīvumu 67 deciteksi vai lielāku un maksimālo šķērsriezumu jebkurā vietā ne lielāku kā 1 mm, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar kokvilnu, nebalināti vai balināti
5407 82 00	Audumi no dzijas ar sintētisko pavedienu saturu mazāk nekā 85 % no masas, arī audumi no sintētiskiem monopavedieniem ar lineāro blīvumu 67 deciteksi vai lielāku un maksimālo šķērsriezumu jebkurā vietā ne lielāku kā 1 mm, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar kokvilnu, krāsoti
5513 11 20	Audumi no poliestera štāpeļšķiedrām, kas satur mazāk par 85 % no masas šādu šķiedru, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar kokvilnu, ar virsmas blīvumu ne vairāk kā 170 g/m ² , nebalināti vai balināti, ar platumu 165 cm vai mazāk
5513 21 00	Audumi no poliestera štāpeļšķiedrām, kas satur mazāk par 85 % no masas šādu šķiedru, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar kokvilnu, ar virsmas blīvumu ne vairāk kā 170 g/m ² , audekla pinuma, krāsoti
5513 41 00	Audumi no poliestera štāpeļšķiedrām, kas satur mazāk par 85 % no masas šādu šķiedru, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar kokvilnu, ar virsmas blīvumu ne vairāk kā 170 g/m ² , apdrukāti
6101 20 90	Viriešu vai zēnu anoraki (arī slēpotāju), vējjakas un tamlīdzīgi trikotāžas izstrādājumi no kokvilnas
6112 12 00	Trikotāžas treniņtērpi no sintētiskajām šķiedrām
6116 10 20	Impregnēti, apvalkoti vai ar gumiju pārklāti trikotāžas cimdi
6116 10 80	Impregnēti, apvalkoti vai ar plastmasu vai gumiju pārklāti trikotāžas pirkstaiņi un dūraiņi un impregnēti, apvalkoti vai ar plastmasu pārklāti trikotāžas cimdi
6116 92 00	Trikotāžas cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi no kokvilnas
6116 93 00	Trikotāžas cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi no sintētiskajām šķiedrām
6201 93 00	Viriešu vai zēnu anoraki, vējjakas un tamlīdzīgi izstrādājumi no ķīmiskajām šķiedrām

KN kods	Apraksts
6203 43 19	Vīriešu vai zēnu garās bikses un pusgarās bikses no sintētiskajām šķiedrām (izņemot darbam ražošanā un profesionālām vajadzībām)
6204 22 80	Sieviešu vai meiteņu ansambļi no kokvilnas (izņemot darbam ražošanā un profesionālām vajadzībām)
6204 62 90	Sieviešu vai meiteņu īsās bikses no kokvilnas
6207 91 00	Vīriešu vai zēnu U kreklīņi un citādi apakškrekli, peldmēteļi, rītasvārki un tamlīdzīgi izstrādājumi no kokvilnas
6208 91 00	Sieviešu vai meiteņu U kreklīņi un citādi apakškrekli, biksītes, stilbbikses, peņģuāri, peldmēteļi, rītasvārki un tamlīdzīgi izstrādājumi no kokvilnas
6211 43 10	Sieviešu vai meiteņu priekšauti, kombinezoni, virsvalki un citādi apģērbi darbam ražošanā un profesionālām vajadzībām no ķīmiskajām šķiedrām
6216 00 00	Cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi
6303 91 00	Aizkari (ieskaitot drapējumus) un ritināmās žalūzijas, lambrekeni vai baldahīni gultām no kokvilnas, izņemot trikotāžas
6303 92 90	Aizkari (ieskaitot drapējumus) un ritināmās žalūzijas, lambrekeni vai baldahīni gultām no sintētiskajām šķiedrām, izņemot no neustām drānām, izņemot trikotāžas
6303 99 90	Aizkari (ieskaitot drapējumus) un ritināmās žalūzijas, lambrekeni vai baldahīni gultām, izņemot no kokvilnas vai sintētiskajām šķiedrām, izņemot no neustām drānām, izņemot trikotāžas
6304 92 00	Citādi izstrādājumi mājas aprīkojumam no kokvilnas, izņemot trikotāžas
6307 10 90	Grīdas lupatas, trauku lupatas, putekļu lupatas un tamlīdzīgas lupatas tīrīšanai, izņemot trikotāžas un no neustām drānām
6307 90 99	Citādi gatavie tekstilizstrādājumi, ieskaitot apģērba piegrieztnes, izņemot trikotāžas, izņemot no tūbas un filca

II PIELIKUMS

PRODUKTI, UZ KURIEM ATTIECAS 3. PANTĀ MINĒTĀS BEZNODOKĻU TARIFU GADA KVOTAS

Produkti, kuriem jāpiemēro pasākumi, ir norādīti ar astoņu zīmju KN kodiem. Minēto kodu aprakstu var atrast Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā. KN kodu apraksts sniegts tikai informācijai.

Kārtas Nr.	KN kods	Apraksts	No spēkā stāšanās līdz 2012. gada beigām	1.1.2013. – 31.12.2013.
09.2401	2207 10 00	Nedenaturēts etilspirts ar faktisko spirta tilpumkoncentrāciju $\geq 80\%$	18 750 tonnu	75 000 tonnu
09.2409	4107 92 10	Pēc miecēšanas vai izžāvēšanas tālāk apstrādātas šķeltas liellopu (arī bifeļu) ādas bez apmatojuma, izņemot veselās ādas	89 tonnas	356 tonnas
09.2410	4107 99 10	Pēc miecēšanas vai izžāvēšanas tālāk apstrādātas liellopu (tostarp bifeļu) ādas bez apmatojuma; izņemot veselās ādas un izņemot nešķeltas un šķeltas ādas	90,25 tonnas	361 tonna
09.2411	4203 21 00	Īpaši sportam paredzēti cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi no ādas vai kompozītās ādas	361,75 tonnas	1 447 tonnas
09.2412	4203 29 10	Cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi no ādas vai kompozītās ādas, aizsargcimdi visām profesijām, izņemot īpaši sportam paredzētos	1 566,5 tonnas	6 266 tonnas
09.2413	ex 4203 29 90	Vīriešu un zēnu cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi no ādas vai kompozītās ādas, izņemot īpaši sportam paredzētos un izņemot aizsargcimdus visām profesijām	62,75 tonnas	251 tonna
09.2414	ex 4203 29 90	Cimdi, pirkstaiņi un dūraiņi no ādas vai kompozītās ādas, izņemot īpaši sportam paredzētos, izņemot aizsargcimdus visām profesijām un izņemot vīriešu un zēnu	135,5 tonnas	542 tonnas
09.2415	5205 23 00	Vienkārtas kokvilnas dzija no ķemmētām šķiedrām ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar lineāro blīvumu mazāku par 232,56 deciteksiem, bet ne mazāku par 192,31 deciteksu (metriskais numurs lielāks par 43, bet nav lielāks par 52), nesagatavota mazumtirdzniecībai	1 790 tonnu	7 160 tonnu
09.2416	5205 24 00	Vienkārtas kokvilnas dzija no ķemmētām šķiedrām ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar lineāro blīvumu mazāku par 192,31 deciteksu, bet ne mazāku par 125 deciteksiem (metriskais numurs lielāks par 52, bet nav lielāks par 80), nesagatavota mazumtirdzniecībai	1 276,25 tonnas	5 105 tonnas
09.2417	5208 39 00	Citādi krāsoti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk	421,25 tonnas	1 685 tonnas
09.2418	5209 39 00	Citādi krāsoti kokvilnas audumi ar kokvilnas saturu 85 % no masas vai vairāk, ar virsmas blīvumu vairāk nekā 200 g/m ²	689,25 tonnas	2 757 tonnas
09.2419	5509 53 00	Dzija (izņemot šujamos diegus) no poliestera štāpeļšķiedrām, sajaukumā galvenokārt vai tikai ar kokvilnu, nesagatavota mazumtirdzniecībai	3 061 tonna	12 244 tonnas

Kārtas Nr.	KN kods	Apraksts	No spēkā stāšanās līdz 2012. gada beigām	1.1.2013. – 31.12.2013.
09.2420	6103 32 00	Vīriešu vai zēnu trikotāžas žaketes un bleizeri no kokvilnas	249,75 tonnas	999 tonnas
09.2421	6103 42 00	Vīriešu vai zēnu trikotāžas garās bikses, kombinezoni ar krūšdaļu un lencēm, pusgarās bikses un isās bikses (izņemot peldbikses) no kokvilnas	568,75 tonnas	2 275 tonnas
09.2422	6107 21 00	Vīriešu vai zēnu trikotāžas naktskrekli un pidžamas no kokvilnas	167,5 tonnas	670 tonnu
09.2423	6108 31 00	Sieviešu vai meiteņu trikotāžas naktskrekli un pidžamas no kokvilnas	374,5 tonnas	1 498 tonnas
09.2424	6109 90 20	Trikotāžas T krekli, U krekli un citi apakš-krekli no vilnas vai smalkiem dzīvnieku matiem vai ķīmiskajām šķiedrām	297,5 tonnas	1 190 tonnu
09.2425	6111 20 90	Mazu bērnu trikotāžas apģērbi un apģērba piederumi no kokvilnas (izņemot cimdus, pirkstaiņus un dūraiņus)	153,5 tonnas	614 tonnu
09.2426	6115 95 00	Trikotāžas zeķbikses, garās zeķes, isās zeķes un citādas zeķes un apavi bez pazolēm no kokvilnas (izņemot elastīgās zeķes, zeķbikses, sieviešu garās vai pusgarās zeķes ar viena pavediena lineāro blīvumu mazāku nekā 67 deciteksi)	2 263 tonnas	9 052 tonnas
09.2427	6204 62 31	Sieviešu un meiteņu garās bikses un pusgarās bikses no kokvilnas denīma (izņemot darbam ražošanā un profesionālām vajadzībām)	1 892,75 tonnas	7 571 tonna
09.2428	6211 42 90	Sieviešu vai meiteņu apģērbi no kokvilnas	96,5 tonnas	386 tonnas
09.2429	6302 60 00	Tualetes un virtuves veļa no kokvilnas frotē dvieļu vai tamlīdzīgiem frotē audumiem	9 602 tonnas	38 408 tonnas
09.2430	6302 91 00	Tualetes un virtuves veļa no kokvilnas, izņemot no frotē dvieļu vai tamlīdzīgiem frotē audumiem	2 499,25 tonnas	9 997 tonnas
09.2431	6403 99 93	Apavi ar gumijas, plastmasas vai kompozītās ādas ārējo zoli un ādas virsu, ar saistzoles garumu 24 cm vai vairāk, ko nevar nosaukt ne par vīriešu, ne sieviešu apaviem, izņemot sporta apavus un apavus ar metāla aizsargplāksnīti purngalā, un apavus, kas nenosedz potīti, un apavus, kuriem nav koka zoles bez saistzoles, izņemot apavus, kam priekša veidota no sloksnēm vai viena vai vairākiem perforētiem ielaidumiem, izņemot čības	60,5 tonnas	242 tonnas
09.2432	6403 99 96	Vīriešu apavi ar gumijas, plastmasas vai kompozītās ādas ārējo zoli un ādas virsu, ar saistzoles garumu 24 cm vai vairāk, izņemot sporta apavus un apavus ar metāla aizsargplāksnīti purngalā, un apavus, kas nenosedz potīti, un apavus, kuriem nav koka zoles bez saistzoles, izņemot apavus, kam priekša veidota no sloksnēm vai viena vai vairākiem perforētiem ielaidumiem, izņemot čības	363,25 tonnas	1 453 tonnas

Kārtas Nr.	KN kods	Apraksts	No spēkā stāšanās līdz 2012. gada beigām	1.1.2013. – 31.12.2013.
09.2433	6403 99 98	Sieviešu apavi ar gumijas, plastmasas vai kompozītās ādas ārējo zoli un ādas virsu, ar saistzoles garumu 24 cm vai vairāk, izņemot sporta apavus un apavus ar metāla aizsargplāksnīti purngalā, un apavus, kas nenosedz potīti, un apavus, kuriem nav koka zoles bez saistzoles, izņemot apavus, kam priekšā veidota no sloksnēm vai viena vai vairākiem perforētiem ielaidumiem, izņemot čības	172,75 tonnas	691 tonna

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

